

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Κεφαλαίο 1

Τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων, ω Θεοφιλε, ων ηρξατο ο ΙΣ ποιειν τε και διδασκειν, αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια ΠΝΣ αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη. οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις, δι' ημερων τεσσερακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του ΘΥ· και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο Ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου, οτι Ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι, υμεις δε εν ΠΝΙ βαπτισθησεσθε αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας. Οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων αυτον λεγοντες· ΚΕ, ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω Ισραηλ; ειπεν δε προς αυτους· ουχ υμων εστιν γνωσαι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια, αλλα λημψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου ΠΝΣ εφ' υμας και εσεσθε μου μαρτυρες εν τε

1 - 14

Ιερουσαλημ και παση τη Ιουδαια και Σαμαρεια και εως εσχατου της γης. Και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων. και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου, και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθησει λευκαις, οι και ειπαν· ανδρες Γαλιλαιοι, τι εστηκατε βλεποντες εις τον ουρανον; ουτος ο ΙΣ ο αναλημφθεις αφ' υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον. Τοτε υπεστρεψαν εις Ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου Ελαιωνος, ο εστιν εγγυς Ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον. και οτε εισηλθον, εις το υπερων ανεβησαν ου ησαν καταμενοντες, ο τε Πετρος και Ιωαννης και Ιακωβος και Ανδreas, Φιλιππος και Θωμας, Βαρθολομαιος και Μαθθαιος, Ιακωβος Αλφαιου και Σιμων ο ζηλωτης και Ιουδας Ιακωβου. ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη συν γυναιξιν και Μαριαμ τη μητρι του ΙΥ και τοις αδελφοις αυτου.

15 - 19

**γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος
και μη εστω ο κατοικων εν αυτη,**

20

και·

την επισκοπην αυτου λαβετω ετερος.

δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ' ημας ο ΚΣ ΙΣ, αρξαμενος απο του βαπτισματος Ιωαννου εως της ημερας ης ανελημφθη αφ' ημων, μαρτυρα της αναστασεως αυτου συν ημιν γενεσθαι ενα τουτων. Και εστησαν δυο, Ιωσηφ τον καλουμενον Βαρσαββαν ος επεκληθη Ιουστος, και Μαθθιαν. και προσευξαμενοι ειπαν· συ ΚΕ καρδιογνωστα παντων, αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα λαβειν τον τοπον της διακονιας ταυτης και αποστολης αφ' ης παρεβη Ιουδας πορευθησαι εις τον τοπον τον ιδιον. και εδωκαν κληρους αυτοις και επεσεν ο κληρος επι Μαθθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων.

21 - 26

Κεφαλαίο 2

Και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν παντες ομου επι το αυτο. και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος και εκαθισεν εφ' ενα εκαστον αυτων, και επλησθησαν παντες ΠΝΣ αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το ΠΝΑ εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις.

1 - 4

5 - 16 Ησαν δε εις Ιερουσαλημ κατοικουντες Ιουδαιοι, ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον. γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη, οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων. εξισταντο δε και εθαυμαζον λεγοντες· ουχ ιδου απαντες ουτοι εισιν οι λαλουντες Γαλιλαιοι; και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν; Παρθοι και Μηδοι και Ελαμιται και οι κατοικουντες την Μεσοποταμιαν, Ιουδαιαν τε και Καππαδοκιαν, Ποντον και την Ασιαν, Φρυγιαν τε και Παμφυλιαν, Αιγυπτον και τα μερη της Λιβυης της κατα Κυρηνην, και οι επιδημουντες Ρωμαιοι, Ιουδαιοι τε και προσηλυτοι, Κρητες και Αραβες, ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του ΘΥ . εξισταντο δε παντες και διηπορουν, αλλος προς αλλον λεγοντες· τι θελει τουτο ειναι; ετεροι δε διαχλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν. Σταθεις δε ο Πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις· ανδρες Ιουδαιοι και οι κατοικουντες Ιερουσαλημ παντες, τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου. ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν, εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας, αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου Ιωηλ·

17 - 21 **και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις, λεγει ο ΘΣ,
εκχεω απο του ΠΝΣ μου επι πασαν σαρκα,
και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων
και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται
και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνιοις ενυπνιασθησονται·
και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις
εκχεω απο του ΠΝΣ μου, και προφητευσουσιν.
και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω
και σημεια επι της γης κατω,
αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου.
ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος
και η σεληνη εις αιμα,
πριν ελθειν ημεραν ΚΥ την μεγαλην και επιφανη.
και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα ΚΥ σωθησεται.**

22 - 24 Ανδρες Ισραηλιται, ακουσατε τους λογους τουτους· ΙΗΝ τον Ναζωραιον, ανδρα αποδεδειγμενον απο του ΘΥ εις υμας δυναμεσι και τερασι και σημειοις οις εποησεν δι' αυτου ο ΘΣ εν μεσω υμων καθως αυτοι οιδατε, τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του ΘΥ εκδοτον δια χειρος ανομων προσπηξαντες ανειλατε, ον ο ΘΣ ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου, καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ' αυτου. Δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον·

25 - 28 **προορωμην τον ΚΝ ενωπιον μου δια παντος,
οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω.
δια τουτο ηυφρανθη η καρδια μου
και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου,
ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ' ελπιδι,
οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην
ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν.
εγνωρισας μοι οδους ζωης,
πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου.**

29 - 34 Ανδρες αδελφοι, εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου Δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη, και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης. προφητης ουν υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο ΘΣ εκ καρπου της οσφυος αυτου καθισαι επι τον θρονον αυτου, προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως οτι ουτε εγκατελειφθη εις αδην ουτε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν. τουτον τον ΙΗΝ ανεστησεν ο ΘΣ, ου παντες ημεις μαρτυρες· τη δεξια ουν του ΘΥ υψωθεις, την τε επαγγελιαν του ΠΝΣ του αγιου λαβων παρα του πατρος, εξεχεεν τουτο ο υμεις και βλεπετε και ακουετε. ου γαρ Δαυιδ ανεβη εις τους ουρανους, λεγει δε αυτος·

35

*ειπεν ΚΣ τω ΚΩ μου· καθου εκ δεξιων μου,
εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου.*

36 - 41

ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος Ισραηλ οτι και ΧΡΝ αυτον και ΚΝ εποιησεν ο ΘΣ, τουτον τον ΙΗΝ ον υμεις ΕΣΡΩΣΑΤΕ. Ακουσαντες δε κατενυγησαν την καρδιαν ειπον τε προς τον Πετρον και τους λοιπους αποστολους· τι ποιησωμεν, ανδρες αδελφοι; Πετρος δε προς αυτους· μετανοησατε, και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ΙΥ ΧΥ εις αφεσιν των αμαρτιων υμων και λημψεσθε την δωρεαν του αγιου ΠΝΣ. υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν, οσους αν προσκαλεσηται ΚΣ ο ΘΣ ημων. ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρατο και παρεκαλει αυτους λεγων· σωθητε απο της γενεας της σκολιας ταυτης. οι μεν ουν αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν εν τη ημερα εκεινη ψυχα ωσει τρισχιλια.

42 - 47

Ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια, τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις. εγινετο δε παση ψυχη φοβος, πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο. παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν· καθ' ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω, κλωντες τε κατ' οικον αρτον, μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας αιουντες τον ΘΝ και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον. ο δε ΚΣ προσετιθει τους σωζομενους καθ' ημεραν επι το αυτο.

Κεφαலைο 3

1 - 10

Πετρος δε και Ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην. και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο, ον ετιθουν καθ' ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην Ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον· ος ιδων Πετρον και Ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον, ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν. ατενισας δε Πετρος εις αυτον συν τω Ιωαννη ειπεν· βλεψον εις ημας. ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ' αυτων λαβειν. ειπεν δε Πετρος· αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι, ο δε εχω τουτο σοι διδωμι· εν τω ονοματι ΙΥ ΧΥ του Ναζωραιου εγειρε και περιπατει. και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν αυτον· παραχρημα δε εστερεωθησαν αι βασεις αυτου και τα σφυδρα, και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιων τον ΘΝ. και ειδεν πας ο λαος αυτον περιπατουντα και αιουντα τον ΘΝ· επεγινωσκον δε αυτον οτι αυτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω.

11 - 23

Κρατουντος δε αυτου τον Πετρον και τον Ιωαννην συνεδραμεν πας ο λαος προς αυτους επι τη στοα τη καλουμενη Σολομωντος εκθαμβοι. ιδων δε ο Πετρος απεκρινατο προς τον λαον· ανδρες Ισραηλιται, τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον; **ο ΘΣ Αβρααμ και ο ΘΣ Ισαακ και ο ΘΣ Ιακωβ, ο ΘΣ των πατερων ημων**, εδοξασεν τον παιδα αυτου ΙΗΝ ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε κατα προσωπον Πιλατου, κριναντος εκεινου απολυνειν· υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν, τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο ΘΣ ηγειρεν εκ νεκρων, ου ημεις μαρτυρες εσμεν. και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε, εστερεωσεν το ονομα αυτου, και η πιστις η δι' αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων. Και νυν, αδελφοι, οίδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων· ο δε ΘΣ, α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων παθειν τον ΧΝ αυτου, επληρωσεν ουτως. μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας, οπως αν ελθωσιν καιροι αναηυξεως απο προσωπου του ΚΥ και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν ΧΝ ΙΗΝ, ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο ΘΣ δια στοματος των αγιων απ' αιωνος αυτου προφητων. Μουσης μεν ειπεν οτι **προφητην υμιν αναστησει ΚΣ ο ΘΣ υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε· αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση** προς υμας, **εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη**

23 (cont)
- 26
Κεφαλαίο 4
1 - 4

ακουση του προφητου εκεινου εξολεθρευθησεται εκ του λαου. και παντες δε οι προφηται απο Σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας. υμεις εστε οι υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο ΘΣ προς τους πατερας υμων λεγων προς Αβρααμ· ***και εν τω σπερματι σου ευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γης.*** υμιν πρωτον αναστησας ο ΘΣ τον παιδα αυτου απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων. • Λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι Σαδδουκαιοι, διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω *ΙΥ* την αναστασιν την εκ νεκρων, και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον· ην γαρ εσπερα ηδη. πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη αριθμος των ανδρων χιλιαδες πεντε.

5 - 12

Εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις εν Ιερουσαλημ, και Αννας ο αρχιερευς και Καιαφας και Ιωαννης και Αλεξανδρος και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου, και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο· εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις; Τοτε Πετρος πλησθεις ΠΝΣ αγιου ειπεν προς αυτους· αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι, ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωται, γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω Ισραηλ οτι εν τω ονοματι *ΙΥ ΧΥ* του Ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε, ον ο ΘΣ ηγειρεν εκ νεκρων, εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης. ουτος εστιν ο λιθος, ο εξουθενηθεις υφ' υμων των οικοδομων, ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας. και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια, ουδε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας.

13 - 22

Θεωρουντες δε την του Πετρου παρρησιαν και Ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται, εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω *ΙΥ* ησαν, τον τε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν. κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους λεγοντες· τι ποιησωμεν τοις ανθρωποις τουτοις; οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι' αυτων πασιν τοις κατοικουσιν Ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνεισθαι· αλλ' ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων. Και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του *ΙΥ*. ο δε Πετρος και Ιωαννης αποκριθεντες ειπον προς αυτους· ει δικαιον εστιν ενωπιον του ΘΥ υμων ακουειν μαλλον η του ΘΥ, κρινατε· ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδαμεν και ηκουσαμεν μη λαλειν. οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους, μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους, δια τον λαον, οτι παντες εδοξαζον τον ΘΝ επι τω γεγονοτι· ετων γαρ ην πλειονων τεσσερακοντα ο ανθρωπος εφ' ον γεγονει το σημειον τουτου της ιασεως.

23 - 25

Απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπαν. οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον ΘΝ και ειπαν· δεσποτα, ***συ ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις,*** ο του πατρος ημων δια ΠΝΣ αγιου στοματος Δαυιδ παιδος σου ειπων·

26

***ινατι εφρναζαν εθνη
και λαοι εμελετησαν κενα;
παρεστησαν οι βασιλεις της γης
και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο
κατα του ΚΥ και κατα του ΧΥ αυτου.***

27 - 30

συνηχθησαν γαρ επ' αληθειας εν τη πολει ταυτη επι τον αγιον παιδα σου *ΙΝ* ον εχρισας, Ηρωδης τε και Ποντιος Πιλατος συν εθνεσιν και λαοις Ισραηλ, ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη προωρισεν γενεσθαι. και τα νυν, *ΚΕ*, επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου, εν τω εκτεινειν την χειρα σου σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου

30 (cont) παιδος σου *IHY*. και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι, και
- 31 επλησθησαν απαντες του *ΠΝΣ* του αγιου και ελαλουν τον λογον του *ΘΥ* μετα
παρρησιας.

32 - 37 Του δε πληθους των πιστευσαντων ην καρδια και ψυχη μια, και ουδε εις τι των
υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι αλλ' ην αυτοις απαντα κοινα. και δυναμει μεγαλη
απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του *ΚΥ ΙΥ*, χαρις τε μεγαλη ην
επι παντας αυτους. ουδε γαρ ενδεης τις ην εν αυτοις· οσοι γαρ κτητορες χωριων η
οικιων υπηρχον, πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων και ετιθουν παρα
τους ποδας των αποστολων, διεδιδετο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν. Ιωσηφ δε
ο επικληθεις Βαρναβας απο των αποστολων, ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος
παρακλησεως, Λευιτης, Κυπριος τω γενει, υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν
το χρημα και εθηκεν προς τους ποδας των αποστολων. • Ανηρ δε τις Ανανιας ονοματι
Κεφαλαιο 5 συν Σαπφιρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα και ενοσφισατο απο της τιμης,
συνειδυιης και της γυναικος, και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων
εθηκεν. ειπεν δε ο Πετρος· Ανανια, δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου,
ψευσασθαι σε το *ΠΝΑ* το αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του χωριου; ουχι μενον
σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν; τι οτι εθου εν τη καρδια σου το
πραγμα τουτο; ουκ εψευσω *ΑΝΟΙΣ* αλλα τω *ΘΩ*. ακουων δε ο Ανανιας τους λογους
τουτους πεσων εξεψυξεν, και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας.
1 - 11 ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν. Εγενετο δε
ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν. απεκριθη δε
προς αυτην Πετρος· ειπε μοι, ει το χωριον απεδοσθε; η δε ειπεν· ναι, τοσουτου. ο δε
Πετρος προς αυτην· τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το *ΠΝΑ ΚΥ*; ιδου οι ποδες των
θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε. επεσεν δε παραχρημα προς
τους ποδας αυτου και εξεψυξεν· εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και
εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης, και εγενετο φοβος μεγας εφ' ολην την
εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα.

12 - 21 Δια δε των χειρων των αποστολων εγινοντο σημεια και τερατα πολλα εν τω λαω.
και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα Σολομωντος, των δε λοιπων ουδεις ετολμα
κολλασθαι αυτοις, αλλ' εμεγαλυνεν αυτους ο λαος. μαλλον δε προσετιθεντο
πιστευοντες τω *ΚΩ*, πληθη ανδρων τε και γυναικων, ωστε και εις τας πλατειας
εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλιναριων και κραβαττων, ινα ερχομενου
Πετρου καν η σκια επισκιαση τινη αυτων. συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ
πολεων *ΙΗΜ* φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο *ΠΝΑ*των ακαθαρτων, οιτινες
εθεραπευοντο απαντες. Αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω, η ουσα
αιρεσις των Σαδδουκαιων, επλησθησαν ζηλου και επεβαλον τας χειρας επι τους
αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια. Αγγελος δε *ΚΥ* δια νυκτος ανοιξας
τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν· πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν
τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης. ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον
ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον.

22 - 29 Παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και
πασαν την γερουσιαν των υιων *ΙΣΗΛ* και απεστειλαν εις το δεσμοτηριον αχθηναι
αυτους. οι δε παραγενομενοι υπηρεται ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη·
αναστρεψαντες δε απηγγειλαν λεγοντες οτι το δεσμοτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν
παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας επι των θυρων, ανοιξαντες δε εσω ουδενα
ευρομεν. ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε στρατηγος του ιερου και οι
αρχιερεις, διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο. παραγενομενος δε τις απηγγειλεν
αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και
διδασκοντες τον λαον. Τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγεν αυτους ου
μετα βιας, εφοβουντο γαρ τον λαον μη λιθασθωσιν. Αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν
τω συνεδριω. και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς λεγων· παραγγελια παρηγγειλαμεν
υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω, και ιδου πεπληρωκατε την Ιερουσαλημ της
διδαχης υμων και βουλευσθε επαγαγειν εφ' ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου.
αποκριθεις δε Πετρος και οι αποστολοι ειπαν· πειθαρχειν δει *ΘΩ* μαλλον η ανθρωποις.

ο ΘΣ των πατερων ημων ηγειρεν ΙΝ ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου-
τουτον ο ΘΣ αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω Ισραηλ
και αφεσιν αμαρτιων. και ημεις εσμεν μαρτυρες των ρηματων τουτων και το ΠΝΑ το
αγιον ο εδωκεν ο ΘΣ τοις πειθαρχουσιν αυτω. Οι δε ακουοντες διεπριοντο και
εβουλοντο ανελιν αυτους. αναστας δε τις εν τω συνεδριω Φαρισαιος ονοματι
Γαμαλιηλ, νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω, εκελευσεν εξω βραχυ τους
ανθρωπους ειπεν τε προς αυτους· ανδρες Ισραηλιται, προσεχετε αυτοις επι τοις
ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν. προ τουτων των ημερων ανεστη Θευδας
λεγων ειναι τινα εαυτον, ω προσεκλιθη ανδρων αριθμος ως τετρακοσιων· ος ανηρεθη,
και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν. μετα τουτον
ανεστη Ιουδας ο Γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον οπισω
αυτου· κακεινος απωλετο και οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν. και τα νυν λεγω
υμιν, αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και αφετε αυτους· οτι εαν η εξ ανθρωπων η
βουλη αυτη η το εργον τουτο, καταλυθησεται, ει δε εκ ΘΥ εστιν, ου δυνησεσθε
καταλυσαι αυτους, μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε. επεισθησαν δε αυτω και
προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι
του ΙΥ και απελυσαν. Οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου,
οτι κατηξιωθησαν υπερ του ονοματος ατιμασθησαι, πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και
κατ' οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι τον ΧΝ ΙΝ.

30 - 42

Κεφαλαιο 6

1 - 7

Εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των
Ελληνιστων προς τους Εβραιους, οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι
χηραι αυτων. προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπαν· ουκ
αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του ΘΥ διακονειν τραπεζαις.
επισκεψασθε δε, αδελφοι, ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα, πληρεις ΠΝΣ και
σοφιας, ους καταστησομεν επι της χρειας ταυτης, ημεις δε τη προσευχη και τη
διακονια του λογου προσκαρτερησομεν. και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του
πληθους και εξελεξαντο Στεφανον, ανδρα πληρης πιστεως και ΠΝΣ αγιου, και
Φιλιππον και Προχορον και Νικανορα και Τιμωνα και Παρμεναν και Νικολαον
προσηλυτον Αντιοχεια, ους εστησαν ενωπιον των αποστολων, και προσευξαμενοι
επεθηκαν αυτοις τας χειρας. Και ο λογος του ΘΥ ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος
των μαθητων εν Ιερουσαλημ σφοδρα, πολυς τε οχλος των ιερεων υπηκουον τη πιστει.

8 - 15

Στεφανος δε πληρης χαριτος και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω
λαω. ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης Λιβερτινων και
Κυρηναιων και Αλεξανδρεων και των απο Κιλικιας και Ασιας συζητουντες τω
Στεφανω, και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω ΠΝΙ ω ελαλει. τοτε υπεβαλον
ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημια εις Μωυσην και
τον ΘΝ. συνεκινήσαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και
επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον, εστησαν τε μαρτυρας
ψευδεις λεγοντας· ο ανθρωπος ουτος ου παυεται λαλων ρηματα κατα του τοπου του
αγιου και του νομου· ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ΙΣ ο Ναζωραιος ουτος
καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν Μωυσης. και
ατεινισαντες εις αυτον παντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου
ωσει προσωπον αγγελου.

Κεφαλαιο 7

1 - 8

• Ειπεν δε ο αρχιερευς· ει ταυτα ουτως εχει· ο δε εφη·
Ανδρες αδελφοι και πατερες, ακουσατε. Ο ΘΣ της δοξης ωφθη τω πατρι ημων Αβρααμ
οντι εν τη Μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν Χαρραν και ειπεν προς αυτον·
**εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου, και δευρο εις την γην ην αν σοι
δειξω.** τοτε εξελθων εκ γης Χαλδαιων κατωκησεν εν Χαρραν. κακειθεν μετα το
αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν
κατοικειτε, και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και
επηγγειλατο **δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον,**
ουκ οντος αυτω τεκνου. ελαλησεν δε ουτως ο ΘΣ οτι **εσται το σπερμα αυτου
παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια·
και το εθνος ω εαν δουλευσουσιν κρινω εγω,** ο ΘΣ ειπεν, **και μετα ταυτα
εξελευσονται** και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω. και εδωκεν αυτω διαθηκην
περιτομης· και ουτως εγεννησεν τον Ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη,

8 (cont)
- 16

και Ισαακ τον Ιακωβ, και Ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας. Και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον Ιωσηφ απεδοντο εις Αιγυπτον. και ην ο ΘΣ μετ' αυτου και εξειλατο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον Φαραω βασιλευς Αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ' Αιγυπτον και εφ' ολον τον οικον αυτου. ηλθεν δε λιμος εφ' ολην την Αιγυπτον και Χανααν και θλιψις μεγαλη, και ουχ ηυρισκον χορτασματα οι ΠΣ ημων. ακουσας δε Ιακωβ οντα σιτια εις Αιγυπτον εξαπεστειλεν τους ΠΣ ημων πρωτον. και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη Ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω Φαραω το γενοσ του Ιωσηφ. αποστειλας δε Ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου Ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε. και κατεβη Ιακωβ εις Αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων, και μετετεθησαν εις Συχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ω ωνησατο Αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων Εμμοφ εν Συχεμ.

17 - 42

Καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμολογησεν ο ΘΣ τω Αβρααμ, ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν Αιγυπτω αχρι ου **ανεστη βασιλευς ετερος επ' Αιγυπτον ος ουκ ηδει τον Ιωσηφ.** ουτος κατασοφισαμενος το γενοσ ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν τα βρεφη εκθητα αυτων εις το μη ζωογονεισθαι. Εν ω καιρω εγεννηθη Μωυσης και ην ασειος τω ΘΩ. ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατροσ, εκτεθεντοσ δε αυτου ανελατο αυτον η θυγατηρ Φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον. και επαιδευθη Μωυσης εν παση σοφια Αιγυπτιων, ην δε δυνατοσ εν λογοις και εργοις αυτου. Ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσερακονταετησ χρονοσ, ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφουσ αυτου τους υιουσ Ισραηλ. και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον Αιγυπτιον. ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφουσ αυτου οτι ο ΘΣ δια χειροσ αυτου διδωσιν σωτηριαν αυτοισ· οι δε ου συνηκαν. τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοισ μαχομενοισ και συνηλασσεν αυτοουσ εις ειρηνην ειπων· ανδρες, αδελφοι εστε· ινατι αδικειτε αλληλουσ; ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων· **τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ' ημων; μη ανελαιν με συ θελεις ον τροπον ανειλεσ εχθεσ τον Αιγυπτιον;** εφυγεν δε Μωυσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικοσ εν γη Μαδιαμ, ου εγεννησεν υιουσ δυο. Και πληρωθεντων ετων τεσσερακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ Σινα αγγελοσ εν φλογι πυροσ βατου. ο δε Μωυσης ιδων εθαυμαζεν το οραμα, προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη ΚΥ· **εγω ο ΘΣ των πατερων σου, ο ΘΣ Αβρααμ και Ισαακ και Ιακωβ.** εντρομοσ δε γενομενοσ Μωυσης ουκ ετολμα κατανοησαι. ειπεν δε αυτω ο ΚΣ· **λυσον το υποδημα των ποδων σου, ο γαρ τοποσ εφ' ω εστηκασ γη αγια εστιν. ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν Αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα, και κατεβην εξελεσθαι αυτοουσ· και δευρο αποστειλω σε εις Αιγυπτον.** Τουτον τον Μωυσην ον ηρησαντο ειποντεσ· **τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην;** τουτον ο ΘΣ, αρχοντα και λυτρωτην απεσταλκεν συν χειρι αγγελου του οφθεντοσ αυτω εν τη βατω. ουτοσ εξηγαγεν αυτοουσ ποιησασ τερατα και σημεια εν γη Αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσερακοντα. ουτοσ εστιν ο Μωυσης ο ειπασ τοισ υιοισ Ισραηλ· **προφητην υμιν αναστησει ο ΘΣ εκ των αδελφων υμων ωσ εμε.** ουτοσ εστιν ο γενομενοσ εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντοσ αυτω εν τω ορει Σινα και των πατερων ημων, οσ εδεξατο λογια ζωντα δουναι ημιν, ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων, αλλα απωσαντο και εστραφησαν εν ταισ καρδιαισ αυτων εις Αιγυπτον ειποντεσ τω Ααρων· **ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευοντα ημων· ο γαρ Μωυσης ουτοσ, οσ εξηγαγεν ημασ εκ γησ Αιγυπτου, ουκ οίδαμεν τι εγενετο αυτω.** και εμοσχοποιησαν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοισ εργοισ των χειρων αυτων. εστρεψεν δε ο ΘΣ και παρεδωκεν αυτοουσ λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω των προφητων·

43

**μη σφαγια και θυσιασ προσηνεγκατε μοι
ετη τεσσερακοντα εν τη ερημω, οικοσ Ισραηλ;
και ανελαβετε την σκηνην του Μολοχ
και το αστρον του ΘΥ υμων Ραιφαν,
τουσ τυπουσ ουσ εποιησατε προσκυνειν αυτοισ,
και μετοικιω υμασ επεκεινα Βαβυλωνοσ.**

44 - 48 Η σκηνή του μαρτυρίου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διαταξατο ο λαλων τω Μωυση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει· ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ΙΥ εν τη κατασχεσει των εθνων, ων εξωσεν ο ΘΥ απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων Δαυιδ, ος ευρεν χαριν ενωπιον του ΘΥ και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω οικω Ιακωβ. Σολομων δε οικοδομησεν αυτω οικον. αλλ' ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις κατοικει, καθως ο προφητης λεγει·

49 - 50 *ο ουρανος μοι θρονος,
η δε γη υποποδιον των ποδων μου·
ποιον οικον οικοδομησετε μοι, λεγει ΚΣ,
η τις τοπος της καταπαυσεως μου;
ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα;*

51 - 53 Σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι καρδιας και τοις ωσιν, υμεις αι τω ΠΝΙ τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις. τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων; και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου, ου νυν υμεις προδοται και φονεις εγενεσθε, οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε.

54 - 60 Ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιας αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ' αυτον. υπαρχων δε πληρης ΠΝΣ αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν ΘΥ και ΙΝ εστωτα εκ δεξιων του ΘΥ και ειπεν· ιδου θεωρω τους ουρανους διηνοιγμενους και τον ΥΝ του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του ΘΥ. κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ' αυτον και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν. Οι δε μαρτυρες απεθεντο τα ιματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου Σαουλ, και ελιθοβολουν τον Στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα· ΚΥ ΙΥ, δεξαι το ΠΝΑ μου. θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη· ΚΕ, μη στησης αυτοις ταυτην την αμαρτιαν. και τουτο ειπων εκοιμηθη. • Σαουλ δε ην συνευδοκων τη αναηρεσει αυτου. Εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν Ιεροσολυμοις, παντες δε διεσπαρησαν κατα τας χωρας της Ιουδαιας και Σαμαρειας πλην των αποστολων. συνεκομισαν δε τον Στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαν κοπετον μεγαν επ' αυτω. Σαουλ δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος, συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην.

Κεφαலைο 8

1 - 3

4 - 22 Οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον. Φιλιππος δε κατελθων εις την πολιν της Σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον ΧΝ. προσειχον δε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του Φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει. πολλοι γαρ των εχοντων ΠΝΑ ακαθαρτα βοωντα φωνη μεγαλη εξηρχοντο, πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν· εγενετο δε πολλη χαρα εν τη πολει εκεινη. Ανηρ δε τις ονοματι Σιμων προουπηρχεν εν τη πολει μαγεων και εξιστανων το εθνος της Σαμαρειας, λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν, ω προσειχον παντες απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες· ουτος εστιν η δυναμις του ΘΥ η καλουμενη μεγαλη. προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους. οτε δε επιστευσαν τω Φιλιππω ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του ΘΥ και του ονοματος ΙΥ ΧΡΥ, εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες. ο δε Σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω Φιλιππω, θεωρων τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο. Ακουσαντες δε οι εν Ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η Σαμαρεια τον λογον του ΘΥ, απεστειλαν προς αυτους Πετρον και Ιωαννην, οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν ΠΝΑ αγιον· ουδεπω γαρ ην επ' ουδενι αυτων επιπεπωκος, μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του ΚΥ ΙΥ. τοτε επετιθεσαν αυτοις τας χειρας επ' αυτους και ελαμβανον ΠΝΑ αγιον. Ιδων δε ο Σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το ΠΝΑ το αγιον, προσηνεγκεν αυτοις χρηματα λεγων· δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη ΠΝΑ αγιον. Πετρος δε ειπεν προς αυτον· το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του ΘΥ ενομισας δια χρηματων κτασθαι· ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω, η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι του ΘΥ. μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι

22 (cont)
- 25 του ΚΥ, ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου, εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα. αποκριθεις δε ο Σιμων ειπεν· δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον ΚΝ οπως μηδεν εν επεληθη επ' εμε ων ειρηκατε. Οι μεν συν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του ΚΥ υπεστρεφον εις Ιεροσολυμα, πολλας τε κωμας των Σαμαριτων ευηγγελιζοντο.

26 - 31 Αγγελος δε ΚΥ ελαλησεν προς Φιλιππον λεγων· αναστας πορευθητι κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ΙΗΗΜ εις Γαζαν, αυτη εστιν ερημος, και αναστας επορευθη. και ιδου ανηρ Αιθιοψ ευνουχος δυναστης Κανδακης βασιλισσης Αιθιοπων, ος ην επι πασης της γαζης αυτης, ος εληλυθει προσκυνησων εις ΙΗΗΜ, ην ουτος τε υποστρεφων, καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην Ησαιαν. ειπεν δε το ΠΝΑ τω Φιλιππω· προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω. προσελθων δε ο Φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος Ησαιαν τον προφητην και ειπεν το ευνουχω· αρα γινωσκεις α αναγινωσκεις; ο δε ειπεν· πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγησει με; παρεκαλεσεν τε τον Φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω. η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη·

32 - 33 *ως προβατον επι σφαγην ηχθη
και ως αμνος εναντιον του κειραντος αυτον αφωνος,
ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου.
Εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη·
την γενεαν αυτου τις διηγησεται;
οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου.*

34 - 40 αποκριθεις δε ο ευνουχος τω Φιλιππω ειπεν· δεομαι σου, περι τινος ο προφητης λεγει τουτο; περι εαυτου η περι ετερου τινος; ανοιξας δε ο Φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ΙΗ. ως δε επορευοντο κατα την οδον, ηλθον επι τι υδωρ, και φησιν ο ευνουχος· τι κωλυει με βαπτισθηναι; και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ, ο τε Φιλιππος και ο ευνουχος, και εβαπτισεν αυτον. οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος, ΠΝΑ ΚΥ ηρπασεν τον Φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος, επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων. Φιλιππος δε ευρεθη εις Αζωτον· και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις Καισαρειαν.

Κεφαலைο 9

1 - 9 Ο δε Σαουλ ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του ΚΥ, προσελθων τω αρχιερει ητησατο παρ' αυτου επιστολας εις Δαμασκον προς τας συναγωγας, οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας, ανδρας τε και γυναικας, δεδεμενους αγαγη εις Ιερουσαλημ. Εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη Δαμασκω, εξαιφνης τε αυτον περιηστραψεν φως απο του ουρανου και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω· Σαουλ Σαουλ, τι με διωκεις; ειπεν δε· τις ει, ΚΕ; ο δε· εγω ειμι ΙΣ ον συ διωκεις· αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι ο τι σε δει ποιειν. οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω εισηκεισαν ενεοι, ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες. ηγερθη δε Σαουλ απο της γης, ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδεν εβλεπεν· χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις Δαμασκον. και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν.

10 - 18 Ην δε τις μαθητης εν Δαμασκω ονοματι Ανανιας, και ειπεν προς αυτον εν οραματι ο ΚΣ· Ανανια. ο δε ειπεν· ιδου εγω, ΚΕ. ο δε ΚΣ προς αυτον· αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην Ευθειαν και ζητησον εν οικια Ιουδα Σαυλον ονοματι Ταρσεια· ιδου γαρ προσευχεται και ειδεν ανδρα Ανανιαν ονοματι εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρας οπως αναβλεψη. απεκριθη δε Ανανιας· ΚΕ, ηκουσα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα τοις αγιοις σου εποιησεν εν Ιερουσαλημ· και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου. ειπεν δε προς αυτον ο ΚΣ· πορευου, οτι σκευος εκλογης εστιν μοι ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων τε και βασιλεων υιων τε Ισραηλ· εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν. Απηλθεν δε Ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ' αυτον τας χειρας ειπεν· Σαουλ αδελφε, ο ΚΣ απεσταλκεν με, ΙΗ ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου, οπως αναβλεψης και πλησθης ΠΝΣ αγιου. και

18 (cont) ευθεως απεπεσαν αυτου απο των οφθαλμων ως λεπιδες και ανεβλεψεν αναστας
- 19 εβαπτισθη και λαβων τροφην ενισχυσθη.

20 - 31 Εγενετο δε μετα των εν Δαμασκω μαθητων ημερας ικανας και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον *ΙΗ* οτι ουτος εστιν ο *ΥΣ* του *ΘΥ*. εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον· ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εις Ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο, και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτους αγαγαγη επι τους αρχιερεις; Σαουλ δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους Ιουδαιους τους κατοικουντας εν Δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο *ΧΣ*. Ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι, συνεβουλευσαντο οι Ιουδαιοι ανελιν αυτον· εγνωσθη δε τω Σαουλ η επιβουλη αυτων. παρετηρουντο δε και τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν· λαβοντες δε οι μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους καθηκαν αυτον χαλασαντες εν σπυριδι. Παραγενομενος δε εις Ιερουσαλημ επειραζεν κολλασθαι τοις μαθηταις, και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης. Βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον *ΚΝ* και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν Δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του *ΙΥ*. και ην μετ' αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εις Ιερουσαλημ, παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του *ΚΥ*, ελαλει τε και συνεζητει προς τους Ελληνιστας, οι δε επεχειρουν ανελιν αυτον. επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις Καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις Ταρσον. Η μεν ουν εκκλησια καθ' ολης της Ιουδαιας και Γαλιλαιας και Σαμαρειας ειχεν ειρηνην οικοδομουμενη και πορευομενη τω φοβω του *ΚΥ* και τη παρακλησει του αγιου *ΠΝΣ* επληθυνετο.

32 - 43 Εγενετο δε Πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας Λυδδα. ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ονοματι Αινεαν εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραβαττου, ος ην παραλελυμενος. και ειπεν αυτω ο Πετρος· Αινεα, ιαται σε *ΙΗΣ* ο *ΧΡΣ*. αναστηθι και στρωσον σεαυτω. και ευθεως ανεστη. και ειδαν αυτον παντες οι κατοικουντες Λυδδαν και τον Σαρωνα, οιτινες επεστρεψαν επι τον *ΚΝ*. Εν Ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι Ταβειθα, η διερμηνευομενη λεγεται Δορκας· αυτη ην πληρης εργαων αγαθων και ελεημοσυνων ων εποιει. εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθηνησασαν αυτην αποθανειν· λουσαντες δε εθηκαν αυτην εν υπερωω. εγγυς δε ουσης Λυδδας τη Ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι Πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες· μη οκνησαι διελθειν εως αυτων. αναστας δε Πετρος συνηλθεν αυτοις· ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερωον και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιησεν αυταις μετ' αυτων ουσα η Δορκας. εκβαλων δε εξω παντας ο Πετρος και θεις τα γονατα προσηξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν· Ταβειθα, αναστηθι. η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης, και ιδουσα τον Πετρον ανεκαθισεν. δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην· και φωνησας τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν. γνωστον δε εγενετο καθ' ολης Ιοπης και επιστευσαν πολλοι επι τον *ΚΝ*. Εγενετο δε ημερας ικανας μειναι εν Ιοπη παρα τινι Σιμωνι βυρσει.

Κεφαலைο 10

1 - 11 Ανηρ δε τις εν Καισαρεια ονοματι Κορνηλιος, εκατονταρχος εκ σπειρης της καλουμενης Ιταλικης, ευσεβης και φοβουμενος τον *ΘΝ* συν παντι τω οικω αυτου, ποιων ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του *ΘΥ* δια παντος, ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι ωραν ενατην της ημερας αγγελον του *ΘΥ* εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω· Κορνηλιε. ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν· τι εστιν, *ΚΕ*; ειπεν δε αυτω· αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν του *ΘΥ*. και νυν πεμψον ανδρας εις Ιοπην και μεταπεμψαι Σιμωνα τινα ος επικαλειται Πετρος· ουτος ξενιζεται παρα τινι Σιμωνι βυρσει, ω εστιν οικια παρα θαλασσαν. ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω, φωνησας δυο των οικετων και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω και εξηγησαμενος απαντα αυτοις απεστειλεν αυτους εις την Ιοπην. Τη δε επαυριον, οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων, ανεβη Πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην. εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι. παρασκευαζοντων δε αυτων ηλθεν επ' αυτον εκστασις και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και τεσσαρσιν αρχαις

11 (cont)
- 23

δεδεμενον σκευος τι καθιεμενον επι της γης, εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και ερπετα της γης και πετεινα του ουρανου. και εγενετο φωνη προς αυτον· αναστας, θυσον και φαγε. ο δε Πετρος ειπεν· μηδαμως, *ΚΕ*, οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και ακαθαρτον. και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον· α ο *ΘΣ* εκαθαρισεν, συ μη κοινου. τουτο δε εγενετο επι τρις και ανελημφθη το σκευος εις τον ουρανον. Ως δε εν εαυτω διηπορει ο Πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν, ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο του Κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του Σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα, και φωνησαντες επυνθανοντο ει Σιμων ο επικαλουμενος Πετρος ενθαδε ξενιζεται. Του δε Πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το *ΠΝΑ*· ιδου ανδρες τρεις ζητουντες σε, αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος οτι εγω απεσταλκα αυτους. καταβας δε Πετρος προς τους ανδρας ειπεν· εγω ειμι ον ζητειτε· τις η αιτια δι' ην παρεστε; οι δε ειπαν· Κορνηλιος εκατονταρχης, ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον *ΘΝ*, μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των Ιουδαιων, εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου. εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν.

24 - 33

Τη δε επαυριον αναστας εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο Ιοπτης συνηλθον αυτω. τη δε επαυριον εισηλθεν εις την Καισαρειαν. ο δε Κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους. Ως δε εγενετο του εισελθειν τον Πετρον, συναντησας αυτω ο Κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν. ο δε Πετρος ηγειρεν αυτον λεγων· ανασθηθι· και εγω αυτος *ΑΝΟΣ* ειμι. και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθотας πολλους, εφη τε προς αυτους· υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι Ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι ανδρι αλλοφυλω· καμοι ο *ΘΣ* εδειξεν μηδεν κοινον η ακαθαρτον λεγειν *ΑΝΟΝ*· διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις. πυνθανομαι ουν τινη λογω μετεπεμψασθε με; δε ο Κορνηλιος εφη· απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων και την ενατην προσευχομενος εν τω οικω μου, και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα και φησιν· Κορνηλιε, εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυνη σου εμνησθησαν ενωπιον του *ΘΥ*. πεμψον ουν εις Ιοπτην και μετακαλεσαι Σιμωνα ος επικαλειται Πετρος, ουτος εν οικια Σιμωνος βυρσεως ξενιζεται παρα θαλασσαν. εξαυτης ουν επεμψα προς σε, συ τε καλως εποιησας παραγενομενος. νυν ουν παρεσμεν ημεις ενωπιον του *ΘΥ* παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι απο του *ΚΥ*.

34 - 48

Ανοιξας δε Πετρος το στομα ειπεν· επ' αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης ο *ΘΣ*, αλλ' εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν. τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις Ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια *ΙΗ ΧΡΥ*, ουτος εστιν παντων *ΚΣ*, υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ' ολης της Ιουδαιας, αρξαμενον απο της Γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν Ιωαννης, *ΙΗ* τον απο Ναζαρεθ, ως εχρισεν αυτον ο *ΘΣ ΠΝΙ* αγιω και δυναμει, ος περιηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου, οτι ο *ΘΣ* ην μετ' αυτου. και ημεις ηεν μαρτυρες ων εποιησεν εν τη χωρα των Ιουδαιων και εν Ιερουσαλημ. ον και ανειλαν κρεμασαντες επι ξυλου, τουτον ο *ΘΣ* ηγειρεν εν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι, ου παντι τω λαω, αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του *ΘΥ*, ημιν, οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων· και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος εστιν ο ωρισμενος υπο του *ΘΥ* κριτης ζωντων και νεκρων. τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον. Ετι λαλουντος του Πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το *ΠΝΑ* το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον. και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω Πετρω, οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου *ΠΝΣ* εκκεχυται· ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον *ΘΝ*. τοτε απεκριθη Πετρος· μητι το υδωρ δυναται κωλυσαι τις του μη βαπτισθηναι τουτους, οιτινες το *ΠΝΑ* το αγιον ελαβον ως και ημεις; προσεταξεν δε αυτους εν τω ονοματι *ΙΗ ΧΡΥ* βαπτισθηναι. τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας.

Κεφαλαίο 11

1 - 18

Ἦκουσαν δε οἱ ἀποστολοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ ΘΥ. Ὅτε δε ἀνεβῆ Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ, διεκρινόντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες εἰσηλθὲν πρὸς ἀνδράς ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνεφαγὲν αὐτοῖς. Ἀρξάμενος δε Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθέξις λέγων· ἐγὼ ἡμῖν ἐν πόλει Ἰοππῆ προσευχομένους καὶ εἶδὼν ἐν ἑκστάσει ὄραμα, καταβαίνων σκευὸς τι ὡς ὄθονην μεγάλην τεσσαρσὶν ἀρχαῖς καθιεμένον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἀχρὶς ἐμοῦ. εἰς ἣν ἀτενίσας κατενοοῦν καὶ εἶδὼν τὰ τετραπόδα τῆς γῆς καὶ τὰ θῆρια καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. ἤκουσα δε καὶ φωνὴν λέγουσαν μοι· ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. εἶπον δε· μηδαμῶς, ΚΕ, ὅτι κοινὸν ἡ ἀκαθάρτον οὐδέποτε εἰσηλθὲν εἰς τὸ στόμα. ἀπεκριθὴ δε φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἃ ὁ ΘΣ ἑκαθάρισεν, σὺ μὴ κοῖνου. τοῦτο ἐγένετο μοι ἐπὶ τρεῖς, καὶ ἀνεσπασθὴ πάλιν ἀπάντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ἐξ᾽ αὐτῆς τρεῖς ἀνδρες ἐπεστήσαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἡμῖν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με. εἶπεν δε τὸ ΠΝΑ μοι συνελθὲν αὐτοῖς μὴδὲν διακρινάντα. ἦλθον δε σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοῦ οὗτοι καὶ εἰσηλθόμενοι εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός. ἀπηγγείλεν δε ἡμῖν πῶς εἶδεν ἀγγέλον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα· ἀποστείλον εἰς Ἰοππὴν καὶ μεταπέμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, ὅς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος σου. ἐν δε τῷ ἀρξασθῆναι με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ ΠΝΑ τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθη δε τοῦ ῥήματος τοῦ ΚΥ ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβαπτίσεν ὕδατι, ὑμεῖς δε βαπτισθήσεσθε ἐν ΠΝΙ ἁγίῳ. εἰ οὖν τὴν ἰσὴν δῶρεαν ἐδῶκεν αὐτοῖς ὁ ΘΣ ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασι ἐπὶ τὸν ΚΝ ἸΗ ΧΡΝ, ἐγὼ τίς ἡμῖν δύνατος κἄλυσαι τὸν ΘΝ; Ἀκουσάντες δε ταῦτα ἠσυχᾶσαν καὶ ἐδοξᾶσαν τὸν ΘΝ λέγοντες· ἀρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ ΘΣ τὴν μετανόειαν εἰς ζωὴν ἐδῶκεν.

19 - 30

Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον εἰς Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας μὴδὲν λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους. Ἦσαν δε τινεὶ ἐξ αὐτῶν ἀνδρῶν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιοχείαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· εὐαγγελιζόμενοι τὸν ΚΝ ἸΝ. καὶ ἡν χεὶρ ΚΥ μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπεστρέψεν ἐπὶ τὸν ΚΝ. Ἦκουσθη δε ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὐσῆς ἐν Ἱερουσαλήμ περὶ αὐτῶν καὶ ἐξ᾽ ἀπεστείλαν Βαρναβᾶν εἰς Ἀντιοχείαν. ὅς παραγενομένος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ ΘΥ, ἐχαρῆ καὶ παρεκάλει πάντας τὴν προθεσὴν τῆς καρδίας προσμένειν τῷ ΚΩ, ὅτι ἡν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης ΠΝΣ ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ ΚΩ. ἐξήλθεν δε εἰς Τάρσον ἀναζητήσαι Σαοὺλ, καὶ εὐρὼν ἠγάγεν εἰς Ἀντιοχείαν. ἐγένετο δε αὐτοῖς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίζουσαι τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητάς ΧΡΑΝΟΥΣ. ἐν ταῦταις δε ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιοχείαν. ἀναστάς δε εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγάβος ἐσημάνεν διὰ τοῦ ΠΝΣ λιμὸν μεγάλην ἐσεσθῆναι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἣτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. τῶν δε μαθητῶν, καθὼς εὐπορεῖτο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· οἱ καὶ ἐποίησαν ἀποστειλάντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρναβᾶ καὶ Σαοὺλ.

Κεφαλαίο 12

1 - 10

Κατ' ἐκεῖνον δε τὸν καιρὸν ἐπεβάλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἀνείλεν δε Ἰακώβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαιρῆ. Ἰδὼν δε ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον, - ἦσαν δε ἡμέραι τῶν ἀζύμων - ὃν καὶ πιάσας ἐθέτο εἰς φυλακὴν παραδοὺς τεσσαρσὶν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλομένος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτήρειτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δε ἡν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν ΘΝ περὶ αὐτοῦ. Ὅτε δε ἡμέλλεν προαγαγεῖν αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἡν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν δεδεδεμένος ἀλυσεσὶν δύοσιν φυλακὰς τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἀγγέλος ΚΥ ἐπεστή καὶ φῶς ἐλαμπῆεν ἐν τῷ οἰκηματί· παταξάς δε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἠγείρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλυσεῖς ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν δε ὁ ἀγγέλος πρὸς αὐτὸν· ζῶσαι καὶ υποδήσαι τὰ σάνδαλα σου. ἐποίησεν δε οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβάλου τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ἐξέλθων ἠκολούθει καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινομένον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδοκεῖ δε ὄραμα βλεπεῖν. διελθόντες δε πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πυλὴν τὴν σιδήρην τὴν

10 (cont)
- 19

φερουσαν εις την πολιν, ητις αυτοματη ηνοιγη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν, και ευθεως απεστη ο αγγελος απ' αυτου. Και ο Πετρος εν εαυτω γενομενος ειπεν· νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν ΚΣ τον αγγελον αυτου και εξειλατο με εκ χειρος Ηρωδου και πασης της προσδοκιας του λαου των Ιουδαιων. συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν της Μαριας της μητρος Ιωαννου του επικαλουμενου Μαρκου, ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι. κρουσαντος δε αυτου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι Ροδη, και επιγνουσα την φωνην του Πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα, εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον Πετρον προ του πυλωνος. οι δε προς αυτην ειπαν· μαινη. η δε δυσχυριζετο ουτως χειν. οι δε ελεγον· αγγελος εστιν αυτου. ο δε Πετρος επεμενε κρουων· ανοιξαντες δε ειδαν αυτον και εξεστησαν. κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο πως ο ΚΣ αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν τε· απαγγειλατε Ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα. και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον. Γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο Πετρος εγενετο. Ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων, ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι, και κατελθων απο της Ιουδαιας εις Καισαρειαν διετριβεν.

20 - 23

Ην δε θυμομαχων Τυριοις και Σιδωνιοις· και ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες Βλαστον, τον επι του κοιτωνος του βασιλεως, ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης. τακτη δε ημερα ο Ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους, ο δε δημοσ επεφωνει· ΘΥ φωνη και ουκ ανθρωπου. παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος ΚΥ ανθ' ων ουκ εδωκεν την δοξαν τω ΘΩ, και γενομενος σκοληκοβρωτος εξεψυξεν.

24 - 25
Κεφαலைο 13

Ο δε λογος του ΘΥ ηρξανεν και πληθυνετο. Βαρναβας δε και Σαυλος υπεστρεψαν εις Ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν, συμπαραλαβοντες Ιωαννην τον επικληθεντα Μαρκον. • Ησαν δε εν Αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε Βαρναβας και Συμεων ο καλουμενος Νιγερ και Λουκιος ο Κυρηναιος, Μαναην τε Ηρωδου του τετρααρχου συντροφος και Σαυλος. Λειτουργουντων δε αυτων τω ΚΩ και νηστευοντων ειπεν το ΠΝΑ το αγιον· αφορισατε δη μοι τον Βαρναβαν και Σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους. τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν. Αυτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του αγιου ΠΝΣ κατηλθον εις Σελευκειαν, εκειθεν τε απεπλευσαν εις Κυπρον και γενομενοι εν Σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του ΘΥ εν ταις συναγωγαις των Ιουδαιων. ειχον δε και Ιωαννην υπηρετην. Διελθοντες δε ολην την νησον αχρι Παφου ευρον ανδρα τινα μαγον ψευδοπροφητην Ιουδαιον ονοματι Βαριησουν ος ην συν τω ανθυπατω Σεργιω Παυλω, ανδρι συνετω. ουτος προσκαλεσαμενος Βαρναβαν και Σαουλ επεζητησεν ακουσαι τον λογον του ΘΥ. ανθιστατο δε αυτοις Ελυμας ο μαγος, ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου, ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως. Σαουλ δε, ο και Παυλος, πλησθεις ΠΝΣ αγιου και ατενισας εις αυτον ειπεν· ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας, υιε διαβολου, εχθρε πασης δικαιοσυνης, ου παυση διαστρεφων τας οδους του ΚΥ τας ευθειας; και νυν ιδου χειρ ΚΥ επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου. παραχρημα τε επεσεν επ' αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους. τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του ΚΥ.

1 - 12

13 - 18

Αναχθεντες δε απο της Παφου οι περι Παυλον ηλθον εις Περγην της Παμφυλιας, Ιωαννης δε αποχωρησας απ' αυτων υπεστρεψεν εις Ιεροσολυμα. Ουτοι δε διελθοντες απο της Περγης παρεγενοντο εις Αντιοχειαν την Πισιδιαν, και ελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν. μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες· ανδρες αδελφοι, ει τις εστιν εν υμιν λογος παρακλησεως προς τον λαον, λεγετε. Αναστας δε Παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν· ανδρες Ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον ΘΝ, ακουσατε. ο ΘΣ του λαου τουτου Ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη Αιγυπτου και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης, και

18 (cont)
- 32

ως τεσσερακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω και καθελων εθνη επτα εν γη Χανααν κατεκληρονομησεν την γην αυτων ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα. και μετα ταυτα εδωκεν κριτας εως Σαμουηλ του προφητου. κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο ΘΣ τον Σαουλ υιον Κις, ανδρα εκ φυλης Βενιαμιν, ετη τεσσερακοντα, και μεταστησας αυτον ηγειρεν τον Δαυιδ αυτοις εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας· ευρον Δαυιδ τον του Ιεσσαι, ανδρα κατα την καρδιαν μου, ος ποιησει παντα τα θεληματα μου. τουτου ο ΘΣ απο του σπερματος κατ' επαγγελιαν ηγαγεν τω Ισραηλ σωτηρα ΙΝ, προκηρυξαντος Ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω Ισραηλ. ως δε επληρου Ιωαννης τον δρομον, ελεγεν· τινα με υπονοειτε ειναι; ουκ ειμι εγω· αλλ' ιδου ερχεται μετ' εμε ου αξιος ουκ ειμι εγω το υποδημα των ποδων λυσαι. Ανδρες αδελφοι, υιοι γενους Αβρααμ οι εν υμιν φοβουμενοι τον ΘΝ, υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη. οι γαρ κατοικουντες εν Ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν, και μηδεμια αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο Πιλατον αναιρεθηναι αυτον. ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα, καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον. ο δε ΘΣ ηγειρεν αυτον εκ νεκρων, ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της Γαλιλαιας εις Ιερουσαλημ, οιτινες νυν εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον. Και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην, οτι ταυτην ο ΘΣ εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ΙΗ ως και εν τοις ψαλμοις γεγραπται τω δευτερω·

33

**ΥΣ μου ει συ,
εγω σημερον γεγεννηκα σε.**

34 - 40

οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν, ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια Δαυιδ τα πιστα. διοτι και εν ετερω λεγει· ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν. Δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του ΘΥ βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν· ον δε ο ΘΣ ηγειρεν, ουκ ειδεν διαφθοραν. γνωστον ουν εστω υμιν, ανδρες αδελφοι, οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται, απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν νομω Μουσεως δικαιοθηναι, εν τουτω πας ο πιστευων δικαιοται. βλεπετε ουν μη επελθη το ειρημενον εν τοις προφηταις·

41

**ιδετε, οι καταφρονηται,
και θαυμασατε και αφανισθητε,
οτι εργον εργαζομαι εγω εν ταις ημεραις υμων,
εργον ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιγηται υμιν.**

42 - 46

Εξιοντων δε αυτων παρεκαλουν εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα. λυθεις δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των Ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω Παυλω και τω Βαρναβα, οιτινες προσλαλουντες αυτοις επειθον αυτους προσμενειν τη χαριτι του ΘΥ. Τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του ΚΥ. ιδοντες δε οι Ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο Παυλου λαλουμενοις βλασφημουντες. παρρησιασαμενοι τε ο Παυλος και ο Βαρναβας ειπαν· υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του ΘΥ· επει δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε αυτους της αιωνιας ζωης, ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη. ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο ΚΣ·

47

**τεθεικα σε εις φως εθνων
του ειναι εις σωτηριαν εως εσχατου της γης.**

48 - 52

Ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του ΚΥ και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον· διεφερετο δε ο λογος δι' ολης της χωρας. οι δε Ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας τας ευσχημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον Παυλον και Βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων. οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων επ' αυτους ηλθον εις Ικονιον, οι γε μαθηται επληρουντο χαρας και ΙΝΣ αγιου.

Κεφαλαίο 14

1 - 7

Εγενετο δε εν Ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των Ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι Ιουδαιων τε και Ελληνων πολυ πληθος. οι δε απειθησαντες Ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων. ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω ΚΩ τω μαρτυρουντι επι τω λογω της χαριτος αυτου, διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων. εσχισθη δε το πληθος της πολεως, και οι μεν ησαν συν τοις Ιουδαιοις, οι δε συν τοις αποστολοις. ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και Ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους, συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της Λυκαονιας Λυστραν και Δερβην και την περιχωρον, κακει ευαγγελιζομενοι ησαν.

8 - 23

Και τις ανηρ αδυνατος εν Λυστροις τοις ποσιν εκαθητο, χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου ος ουδεποτε περιεπατησεν. ουτος ηκουσεν του Παυλου λαλουντος· ος ατενισας αυτω και ιδων οτι εχει πιστιν του σωθηναι, ειπεν μεγαλη φωνη· αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος. και ηλατο και περιεπατει. οι τε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν Παυλος επηραν την φωνην αυτων Λυκαονιστι λεγοντες· οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας, εκαλουν τε τον Βαρναβαν Δια, τον δε Παυλον Ερμην, επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου. ο τε ιερευς του Διος του οντος προ της πολεως ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν. Ακουσαντες δε οι αποστολοι Βαρναβας και Παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εξεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες και λεγοντες· ανδρες, τι ταυτα ποιειτε; ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας οπαστηναι απο τουτων των ματαιων και επιστρεφειν επι τον ΘΝ τον ζωντα, **ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις**· ος εν ταις παρωχημεναις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων· και γε ουκ αμαρτυρον αυτον αφηκεν αγαθουργων, ουρανοθεν υμιν υετους διδους και καιρους καρποφορους, εμπιμπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων. και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις. Απηλθαν δε απο Αντιοχειας και Ικονιου Ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον Παυλον εσυρον εξω της πολεως νομιζοντες αυτον τεθνηκεναι. κυκλωσαντων δε των μαθητων αυτου, αυτον αναστας εισηλθεν εις την πολιν. Και τη επαυριον εξηλθεν συν τω Βαρναβα εις Δερβην. ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την Λυστραν και Ικονιον και Αντιοχειαν επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων, παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του ΘΥ. χειροτονησαντες δε αυτοις κατ' εκκλησιαν πρεσβυτερους, προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω ΚΩ εις ον πεπιστευκεισαν.

24 - 27

Και διελθοντες την Πισιδιαν ηλθον εις την Παμφυλιαν και λαλησαντες εν Περγη τον λογον κατεβησαν εις Ατταλειαν κακειθεν απεπλευσαν εις Αντιοχειαν, οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του ΘΥ εις το εργον ο πληρωσαν. παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγελλον οσα εποιησεν ο ΘΣ μετ' αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως. διετριβον δε χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις. • Και τινες κατελθοντες απο της Ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι, εαν μη περιτμηθητε τω εθει τω Μωυσεως, ου δυνασθε σωθηναι. γενομενης δε στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω Παυλω και τω Βαρναβα προς αυτους, εταξαν αναβαινειν Παυλον και Βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις Ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου. Οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την τε Φοινικην και Σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροphen των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις.

Κεφαλαίο 15

1 - 3

παραγενομενοι δε εις Ιερουσαλημ παρεδεχθησαν απο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων, απαγγελοντες οσα ο ΘΣ εποιησεν μετ' αυτων. Εξανεστησαν δε τινες απο της αιρεσεως των Φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον Μωυσεως. Συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου. Πολλης δε ζητησεως γενομενης αναστας Πετρος ειπεν προς αυτους· ανδρες αδελφοι, υμεις επιστασθε οτι

4 - 7

7 (cont)
- 15

αφ' ημερων αρχαιων εν υμιν εξελεξατο ο ΘΣ δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι. και ο καρδιογνωστης ΘΣ εμαρτυρησεν αυτοις δους το ΠΝΑ το αγιον καθως και ημιν και ουθεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων. νυν ουν τι πειραζετε τον ΘΝ επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι; αλλα δια της χαριτος του ΚΥ ΙΥ πιστευομεν σωθηναι καθ' ον τροπον κακεινοι. Εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον Βαρναβα και Παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο ΘΣ σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι' αυτων. Μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη Ιακωβος λεγων· ανδρες αδελφοι, ακουσατε μου. Συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο ΘΣ επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον τω ονοματι αυτου. και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται·

16 - 18

**μετα ταυτα αναστρεψω
και ανοικοδομησω την σκηνην Δαυιδ την πεπτωκυιαν
και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω
και ανορθωσω αυτην,
οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον ΚΝ
και παντα τα εθνη εφ' ους επικεκληται το ονομα μου επ' αυτους,
λεγει ΚΣ ποιων ταυτα γνωστα απ' αιωνος.**

19 - 22

διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον ΘΝ, αλλ' επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι των αλισγηματων των ειδωλων και του πνικτου και του αιματος. Μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων τους κηρυσσοντας αυτον εκει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος. Τοτε εδοξε τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις Αντιοχειαν συν τω Παυλω και Βαρναβα, Ιουδαν τον καλουμενον Βαρσαββαν και Σιλαν, ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις, γραψαντες δια χειρος αυτων·

23 - 29

Οι αποστολοι και πρεσβυτεροι αδελφοι τοις κατα την Αντιοχειαν και την Συριαν και Κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν. Επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων οις ου διεστειλαμεθα, εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενοις ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων Βαρναβα και Παυλω, ανθρωποις παραδεδωκοσι τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του ΚΥ ημων ΙΥ ΧΥ. απεσταλκαμεν ουν Ιουδαν και Σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα. εδοξεν γαρ τω ΠΝΙ τω αγιω και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτων των επαναγκες, απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτων και πορνειας, εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε. Ερρωσθε.

30 - 41

Οι μεν ουν απολυθεντες κατηλθον εις Αντιοχειαν, και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην. αναγοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει. Ιουδας τε και Σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριζαν, ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ' ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστειλαντας αυτους. Παυλος δε και Βαρναβας διετριβον εν Αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του ΚΥ. Μετα δε τινος ημερας ειπεν προς Βαρναβαν Παυλος· επιστρεψαντες δη επισκεψομεθα τους αδελφους κατα πολιν πασαν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του ΚΥ πως εχουσιν. Βαρναβας δε εβουλετο συμπαραλαβειν και τον Ιωαννην τον καλουμενον Μαρκον· Παυλος δε ηξιου, τον αποσταντα απ' αυτων απο Παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαμβανειν τουτον. εγενετο δε παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ' αλληλων, τον τε Βαρναβαν παραλαβοντα τον Μαρκον εκπλευσαι εις Κυπρον, Παυλος δε επιλεξαμενος Σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του ΘΥ υπο των αδελφων. διηρκετο δε δια της Συριας και της Κιλικιας επιστηριζων τας εκκλησιας.

Κεφαλαιο 16

1 - 3

Κατηνησεν δε και εις Δερβην και εις Λυστραν. και ιδου μαθητης τις ην εκει Τιμοθεος, υιος γυναικος Ιουδαιας πιστης, ΠΣ δε Ελληνος, ος εμαρτυρειτο υπο των εν Λυστροις και Ικονιω αδελφων. τουτον ηθελησεν Παυλος συν αυτω εξελθειν, και

3 (cont)
- 15

ελαβεν και περιετεμεν αυτον δια τους Ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις· ηδεισαν γαρ απαντες τον παπτερα αυτου οτι Ελλην υπηρχεν. Ως δε διεπορευοντο τας πολεις, παρεδιδουσαν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και πρεσβυτερων των εν Ιεροσολυμοις. Αι μεν ουν εκκλησιαι εστερευοντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ' ημεραν. Διηλθον δε την Φρυγιαν και Γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου ΠΝΣ λαλησαι τον λογον εν τη Ασια· ελθοντες δε κατα την Μυσιαν επειραζον εις την Βιθυνιαν πορευθησαι, και ουκ ειασεν αυτους το ΠΝΑ ΙΥ· παρελθοντες δε την Μυσιαν κατεβησαν εις Τρωαδα. Και οραμα δια της νυκτος τω Παυλω ωφθη, ανηρ Μακεδων τις ην εστως και παρακαλων αυτον και λεγων· διαβας εις Μακεδονιαν βοηθησον ημιν. ως δε το οραμα ειδεν, ευθεως εζητησαμεν εξελθειν εις Μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο ΘΣ ευαγγελισασθαι αυτους. Αναθηντες δε απο Τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις Σαμοθρακην, τη δε επιουση εις Νεαν πολιν κακειθεν εις Φιλιππους, ητις εστιν πρωτης μεριδος της Μακεδονιας πολις, κολωνια. Ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας. τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πυλης παρα ποταμον ου ενομιζομεν προσευχην ειναι, και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν. και τις γυνη ονοματι Λυδια, πορφυροπωλις πολεως Θυατειρων σεβομενη τον ΘΝ, ηκουεν, ης ο ΚΣ διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του Παυλου. ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης, παρεκαλεσεν λεγουσα· ει κεκρικατε με πιστην τω ΚΩ ειναι, εισελθοντες εις τον οικον μου μενετε· και παρεβιασατο ημας.

16 - 34

Εγενετο δε πορευομενων ημων εις την προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν ΠΝΑ πυθωνος υπαντησαι ημιν, ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη. αυτη κατακολουθουσα τω Παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα· ουτοι οι ανθρωποι του ΘΥ του υψιστου εισιν, οιτινες καταγγελλουσιν υμιν οδον σωτηριας. τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας. διαπονηθεις δε Παυλος, επιστρεψας τω ΠΝΙ ειπεν· παραγγελλω σοι εν ονοματι ΙΗ ΧΡ εξελθειν απ' αυτης· και αυτης της ωρας εξηλθεν. Ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων, επιλαβομενοι τον Παυλον και τον Σιλαν ειλικυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπαν· ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν, Ιουδαιοι υπαρχοντες, και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν Ρωμαιοις ουσιν. και συνεπεστη ο οχλος κατ' αυτων και οι στρατηγοι περιρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν, πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτους. ος παραγγελιαν τοιαυτην λαβων εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας ησφαλισατο αυτων εις το ξυλον. Κατα δε το μεσονυκτιον Παυλος και Σιλας προσευχομενοι υμνουν τον ΘΝ, επηκροωντο δε αυτων οι δεσμοιοι. αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθησαι τα θεμελια του δεσμοτηριου· ηνεωχθησαν δε παραχηρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη. εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης, σπασαμενος μαχαιραν ημελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκτεφευγεναι τους δεσμιους. εφωνησεν δε μεγαλη φωνη Παυλος λεγων· μηδεν πραξης σεαυτω κακον, απαντες γαρ εσμεν ενθαδε. αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω Παυλω και τω Σιλα και προαγαγων αυτους εξω εφη· κυριοι, τι με δει ποιειν ινα σωθω; οι δε ειπαν· πιστευσον επι τον ΚΝ ΙΗ και σωθησιν συ και ο οικος σου. και ελαλησαν αυτω τον λογον του ΚΥ συν πασιν τοις εν τη οικια αυτου. και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων, και εβαπτισθη και αυτος και ο οικος αυτου ολος παραχηρημα, αναγαγων τε αυτους εις τον οικον παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο πανοικει πεπιστευκωσ τω ΘΩ.

35 - 38

Ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες· απολυσον τους ανθρωπους εκεινους. απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους προς τον Παυλον οτι απεσταλκαν οι στρατηγοι ινα απολυθητε· νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη. ο δε Παυλος εφη προς αυτους· δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους, ανθρωπους Ρωμαιοις υπαρχοντας, εβαλαν εις φυλακην, και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν; ου γαρ, αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγετωσαν. απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα. εφοβηθησαν δε ακουσαντες οτι

38 (cont) Ρωμαίοι εισίν, και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς και εξαγαγοντες ηρώτων εξέλθειν
- 40 απο της πολέως. εξέλθοντες δε απο της φυλακής εισήλθον προς την Λυδιαν και ιδόντες
παρεκάλεσαν τους αδελφους και εξήλθαν.

Κεφαλαίο 17

1 - 9 Διοδουσαντες δε την Αμφιπολιν και την Απολλωνίαν ηλθον εις Θεσσαλονικην
οπου ην συναγωγή των Ιουδαίων. κατα δε το ειωθος τω Παύλω εισήλθεν προς αυτούς
και επι σαββατα τρια διελέξατο αυτοίς απο των γραφών, διανοίγων και παρατιθέμενος
οτι τον ΧΝ εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρών και οτι ουτος εστιν ο ΧΣ ο ΙΣ ον εγω
καταγγέλλω υμίν. και τινες εξ αυτών επεισθήσαν και προσεκληρωθήσαν τω Παύλω
και τω Σίλα, των τε σεβομένων Ελλήνων πληθος πολυ, γυναικών τε των πρώτων ουκ
ολίγαι. Ζηλώσαντες δε οι Ιουδαίοι και προσλαβόμενοι των αγοραίων άνδρας τινας
πονηρους και οχλοποιήσαντες εθορυβουν την πολιν και επιστάντες τη οικια Ιασονος
εζήτουν αυτούς προαγαγειν εις τον δήμον· μη ευροντες δε αυτούς εσυρον Ιασονα και
τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βοώντες οτι οι την οικουμένην αναστατώσαντες
ουτοι και ενθαδε παρείσιν, ους υποδεδεκται Ιασών· και ουτοι παντες απεναντι των
δογματων Καισαρος πρασσουσιν βασιλεα ετερον λεγοντες ειναι ΙΝ. εταράξαν δε τον
οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα, και λαβόντες το ικανον παρα του
Ιασονος και των λοιπων απέλυσαν αυτούς.

10 - 15 Οι δε αδελφοι ευθεως δια νυκτος εξεπεμψαν τον τε Παυλον και τον Σιλαν εις
Βεροίαν, οιτινες παρεγενοντο εις την συναγωγήν των Ιουδαίων. ουτοι δε ησαν
ευγενεστεροι των εν Θεσσαλονικη, οιτινες εδεξάντο τον λογον μετα πασης προθυμιας
καθ' ημεραν ανακρινόντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως. πολλοι μεν ουν εξ αυτών
επιστευσαν και των Ελληνιδών και γυναικών των ευσημιονών και άνδρων ουχ ολίγοι.
Ως δε εγνωσαν οι απο της Θεσσαλονικης Ιουδαίοι οτι και εν τη Βεροια κατηγγελη υπο
του Παυλου ο λογος του ΘΥ, ηλθον κακει σαλεύοντες τους οχλους. ευθεως δε τότε τον
Παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως επι την θαλασσαν, υπεμειναν τε ο τε
Σίλας και ο Τιμοθεος εκει. οι δε καταστάνοντες τον Παυλον ηγαγον εως Αθηνών, και
λαβόντες εντολην προς τον Σιλαν και τον Τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς
αυτον εξήρσαν.

16 - 32 Εν ταις Αθηναις εκδεχομένου αυτούς του Παυλου παρωξύνετο το ΙΝΑ αυτου εν
αυτω θεωρούντος κατείδωλον ουσαν την πολιν. διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγή τοις
Ιουδαίοις και τοις σεβομένοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους
παρατυγχανόντας. τινες δε και των Επικουρείων και Στοιικών φιλοσοφών συνεβαλλον
αυτω, και τινες ελεγον· τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν; οι δε· ξενών
δαιμονίων δοκει καταγγελευς ειναι, οτι τον ΙΗ και την αναστασιν ευηγγελιζετο.
επιλαβόμενοι τε αυτου επι τον Αρειον παγον ηγαγον λεγοντες· δυναμεθα γνωνα τις η
καινη αυτη η υπο σου λαλουμένη διδαχη; ξενίζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας
ημών· βουλομεθα ουν γνωνα τινα θελει ταυτα ειναι. Αθηνάιοι δε παντες και οι
επιδημούντες ξενοι εις ουδεν ετερον ηγκαιρουν η λεγειν τι η ακουειν τι καινοτερον.
Σταθεις δε Παυλος εν μεσω του Αρειου παγου εφη· άνδρες Αθηνάιοι, κατα παντα ως
δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω. διερχόμενος γαρ και αναθεωρών τα σεβασματα
υμών ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο· Αγνωστω ΘΩ. ο ουν αγνοούντες ευσεβείτε,
τουτο εγω καταγγέλλω υμίν. ο ΘΣ ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω, ουτος
ουρανου και γης υπαρχων ΚΣ ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ουδε υπο χειρών
ανθρωπίνων θεραπευεται προσδεόμενος τινος, αυτος διδους πασι ζωην και πνοιην και
τα παντα· εποίησεν τε εξ ενος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος προσωπου
της γης, ορισας προστεταγμένους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτών
ζητειν τον ΘΝ, ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροειν, και γε ου μακρην απο ενος
εκαστου ημών υπαρχοντα. εν αυτω γαρ ζώμεν και κινουμεθα και εσμεν, ως και τινες
των καθ' υμας ποιητών ειρηκασιν· του γαρ και γενος εσμεν. γενος ουν υπαρχόντες του
ΘΥ ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω, χαραγματι τεχνης και
ενθυμησεως ανθρωπου, το θειον ειναι ομοιον. τους μεν ουν χρονους της αγνοιας
υπεριδών ο ΘΣ, τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις παντας πανταχου μετανοειν,
καθοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμένην εν δικαιοσυνη, εν ανδρι ω
ωρισεν, πιστιν παρασχών πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρών. Ακουσαντες δε

32 (cont) αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον, οι δε ειπαν· ακουσομεθα σου περι τουτου και
- 34 παλιν. ουτως ο Παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων. τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω
επιστευσαν, εν οις και Διονυσιος ο Αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι Δαμαρις και ετεροι
συν αυτοις.

Κεφαலைο 18

1 - 17 Μετα ταυτα χωρισθεις εκ των Αθηνων ηλθεν εις Κορινθον. και ευρων τινα
Ιουδαιον ονοματι Ακυλαν, Ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της Ιταλιας
και Πρισκιλλαν γυναικα αυτου, δια το διατεταχεναι Κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους
Ιουδαιους απο της Ρωμης, προσηλθεν αυτοις και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ'
αυτοις, και ηργαζετο· ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τεχνη. διελεγετο δε εν τη συναγωγη
κατα παν σαββατον επειθεν τε Ιουδαιους και Ελληνας. Ως δε κατηλθον απο της
Μακεδονιας ο τε Σιλας και ο Τιμοθεος, συνειχετο τω λογω ο Παυλος διαμαρτυρομενος
τοις Ιουδαιοις ειναι τον *ΧΝ ΙΝ*. αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημιουντων
εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους· το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων·
καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι. και μεταβας εκειθεν εισηλθεν εις
οικιαν τινος ονοματι Τιτιου Ιουστου σεβομενου τον *ΘΝ*, ου η οικια ην συνομορουσα
τη συναγωγη. Κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω *ΚΩ* συν ολω τω οικω
αυτου, και πολλοι των Κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο. Ειπεν δε ο *ΚΣ*
εν νυκτι δι' οραματος τω Παυλω· μη φοβου, αλλα λαλει και μη σιωπησης, διοτι εγω
εμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε, διοτι λαος εστι μοι πολυς εν
τη πολει ταυτη. Εκαθισεν δε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του
ΘΥ. Γαλλιωνος δε ανθυπατου οντος της Αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι Ιουδαιοι
τω Παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα λεγοντες οτι παρα τον νομον αναπειθει ουτος
τους ανθρωπους σεβεσθαι τον *ΘΝ*. μελλοντος δε του Παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν
ο Γαλλιων προς τους Ιουδαιους· ει μεν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον, ω
Ιουδαιοι, κατα λογον αν ανεσχομην υμων, ει δε ζητηματα εστιν περι λογου και
ονοματων και νομου του καθ' υμας, οψεσθε αυτοι· κριτης εγω τουτων ου βουλομαι
ειναι. και απηλασεν αυτους απο του βηματος. επιλαβομενοι δε παντες Σωσθηνην τον
αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος· και ουδεν τουτων τω Γαλλιωνι
εμελεν.

18 - 23 Ο δε Παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει
εις την Συριαν, και συν αυτω Πρισκιλλα και Ακυλας, κειραμενος εν Κεγχραις την
κεφαλην, ειχεν γαρ ευχην. κατηντησαν δε εις Εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου,
αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεξατο τοις Ιουδαιοις. ερωτωντων δε αυτων
επι πλειονα χρονον μειναι ουκ επενευσεν, αλλα αποταξαμενος και ειπων· παλιν
ανακαμψω προς υμας του *ΘΥ* θελοντος, ανηχθη απο της Εφεσου, και κατελθων εις
Καισαρειαν, αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις Αντιοχειαν. Και
ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την Γαλατικην χωραν και Φρυγίαν,
επιστηριζων παντας τους μαθητας.

24 - 28 Ιουδαιος δε τις Απολλωσ ονοματι, Αλεξανδρευσ τω γενει, ανηρ λογιος, κατηντησεν
εις Εφεσον, δυνατος ων εν ταις γραφαις. ουτος ην κατηχημενος την οδον του *ΚΥ* και
ζεων τω *ΠΝΙ* ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του *ΙΥ*, επισταμενος μονον το
βαπτισμα Ιωαννου· ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη. ακουσαντες δε
αυτου Πρισκιλλα και Ακυλας προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο
την οδον του *ΘΥ*. βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την Αχαιαν, προτρεψαμενοι οι
αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον, ος επιδημησας τη αχαια πολυ
συνεβαλλετο εν ταις εκκλησιαις· ευτονως γαρ τοις Ιουδαιοις διακατηλεγχετο
διαλεγομενος δια των γραφων *ΧΡΝ* ειναι *ΙΗΝ*.

Κεφαலைο 19

1 - 4 Θελοντος δε του παυλου κατα την ιδιαν βουλην πορευεσθαι εις ιεροσολυμα ειπεν
αυτω το *ΠΝΑ* υποστρεφειν εις την ασιαν διελθων δε τα ανωτερα κρηνην ερχεται εις
Εφεσον και ευρειν τινας μαθητας και ειπεν τοις μαθηταις· ει *ΠΝΑ* αγιον ελαβετε
πιστευσαντες το ιδιον του *ΚΥ* ειναι; οι δε προς αυτον· αλλ' ουδ' ει *ΠΝΑ* αγιον
λαμβάνουσιν τινες ηκουσαμεν. ο δε Παυλος προς αυτους· εις τι συν εβαπτισθητε; οι δε
ελεγον· εις το Ιωαννου βαπτισμα. ειπεν δε Παυλος· Ιωαννης εβαπτισεν βαπτισμα
μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ' αυτον ινα πιστευσωσιν, τουτ' εστιν εις

4 (cont)
- 10

τον *ΙΗΝ*. ακουσαντες δε τουτο εβαπτισθησαν εις το ονομα του *ΚΥ ΙΗΥ* του *ΧΡΥ* εις αφεσιν αμαρτιων, και επιθεντος αυτοις του Παυλου χειρας επεπεσεν *ΠΝΑ* το αγιον επ' αυτους, ελαλουν τε γλωσσαις και επροφητευον. ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα. Εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του *ΘΥ*. ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους, αποστας απ' αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ' ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη Τυραννου. τουτο δε εγενετο επι ετη δυο, ωστε παντας τους κατοικουντας την Ασian ακουσαι τον λογον του *ΚΥ*, Ιουδαιους τε και Ελληνας.

11 - 20

Δυναμεις τε ου τας τυχουσας ο *ΘΣ* εποιει δια των χειρων Παυλου, ωστε και επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι απο του χρωτος σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ' αυτων τας νοσους, τα τε *ΠΤΝΑ* τα πονηρα εκπορευεσθαι. Επεχειρησαν δε τινες και εκ των περιερχομενων Ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα *ΠΤΝΑ* τα πονηρα το ονομα του *ΚΥ ΙΥ* λεγοντες· εξορκιζομεν υμας τον *ΙΝ* κηρυσσει ο Παυλος. εν οις και υιοι Ιουδαιου τινος αρχιερεως ηυελησαν τουτο ποιησαι εθος εχοντες εξορκι ζειν τους τοιουτους και εισελθοντες προς δαιμονιζομενον ηρξαντο επικαλεισθαι το ονομα λεγοντες παραγγελλομεν σοι εν *ΙΗΥ* ον Παυλος ο αποστολος κηρυσσει εξελθειν. αποκριθεν δε το *ΠΝΑ* το πονηρον ειπεν αυτοις· *ΙΗΝ* γινωσκω και τον Παυλον επισταμαι, υμεις δε τινες εστε; και εφαλομενος ο ανθρωπος επ' αυτους εν ω ην το *ΠΝΑ* το πονηρον, κατακυριευσας αμφοτερων ισχυσεν κατ' αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου. τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν Ιουδαιοις τε και Ελλησιν τοις κατοικουσιν την Εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του *ΚΥ ΙΗΥ*. Πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων. ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων, και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε. Ουτως κατα κρατος του *ΚΥ* ο λογος ηυξανεν και ισχυεν.

21 - 38

Ως δε επληρωθη ταυτα, εθετο ο Παυλος εν τω *ΙΝΙ* διελθων την Μακεδονιαν και Αχαιαν πορευεσθαι εις Ιεροσολυμα ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και Ρωμην ιδειν. αποστειλας δε εις την Μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω, Τιμοθεον και Εραστον, αυτος επεσχεν χρονον εις την Ασian. Εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου. Δημητριος γαρ τις ονοματι, αργυροκοπος, ποιων ναους αργυρους Αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις ουκ ολιγην εργασιαν, ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν· ανδρες, επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν εστιν και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον Εφεσου αλλα σχεδον πασης της Ασias ο Παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι. ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας Αρτεμιδος ιερον εις ουθεν λογισθηναι, μελλειν τε και καθαιρεισθαι της μεγαλειοτητος αυτης ην ολη η Ασia και η οικουμενη σεβεται. Ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες· μεγαλη η Αρτεμις Εφεσιων. και επλησθη η πολις της συγχυσεως, ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες Γαιον και Αρισταρχον Μακεδονας, συνεκδημους Παυλου. Παυλου δε βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται· τινες δε και των Ασιαρχων, οντες αυτω φιλοι, πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον. αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον· ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκα συνεληλυθεισαν. εκ δε του οχλου συνεβιβασαν Αλεξανδρον, προβαλοντων αυτον των Ιουδαιων· ο δε Αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω. επιγνοντες δε οτι Ιουδαιος εστιν, φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι ωρας δυο κραζοντων· μεγαλη η Αρτεμις Εφεσιων. Καταστειλας δε ο γραμματευς τον οχλον φησιν· ανδρες Εφεσιοι, τις γαρ εστιν ανθρωπων ος ου γινωσκει την Εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης Αρτεμιδος και του διοπετους; αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν. ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την *ΘΝ* ημων. ει μεν ουν Δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσι προς τινα λογον, αγοραιοι

38 (cont)
- 40
Κεφαλαίο 20

αγονται και ανθυπατοι εισιν, εγκαλειτωσαν αλληλοις. ει δε τι περαιτερω επιζητειτε, εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται. και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον, μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου δυνησομεθα αποδουναι λογον περι της συστροφης ταυτης. και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν. • Μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον μεταπεμψαμενος ο Παυλος τους μαθητας και παρακαλεσας, ασπασαμενος εξηλθεν πορευεσθαι εις Μακεδονιαν. διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την Ελλαδα ποιησας τε μηνας τρεις· γενομενης επιβουλης αυτω υπο των Ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την Συριαν, εγενετο γνωμης του υποστρεφειν δια Μακεδονιας. συνειπετο δε αυτω Σωπατρος Πυρρου Βεροιαιος, Θεσσαλονικεων δε Αρισταρχος και Σεκουνδος, και Γαιος Δερβαιος και Τιμοθεος, Ασιανοι δε Τυχκος και Τροφιμος. ουτοι δε προελθοντες εμενον ημας εν Τρωαδι, ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο Φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την Τρωαδα αχρι ημερων πεντε, οπου διετριψαμεν ημερας επτα.

1 - 6

Εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων ημων κλασαι αρτον, ο Παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον, παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου. ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι. καθεζομενος δε τις νεανιας ονοματι Ευτυχος επι της θυριδος, καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του Παυλου επι πλειον, κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρηθη νεκρος. καταβας δε ο Παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν· μη θορυβεισθε, η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν. αναβας δε και κλασας τον αρτον και γευσαμενος εφ' ικανον τε ομιλησας αχρι αυγης, ουτως εξηλθεν. ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριως.

7 - 12

Ημεις δε προελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν επι την Ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον Παυλον· ουτως γαρ διατεταγμενος ην μελλων αυτος πεζευειν. ως δε συνεβαλλεν ημιν εις την Ασσον, αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις Μιτυληνην, κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυς Χιου, τη δε ετερα παρεβαλομεν εις Σαμον, τη δε εχομενη ηλθομεν εις Μιλητον. κεκρικει γαρ ο Παυλος παραπλευσαι την Εφεσον, οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη Ασια· εσπευδεν γαρ ει δυνατον ειη αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις Ιεροσολυμα.

13 - 16

Απο δε της Μιλητου πεμψας εις Εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας. ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις· υμεις επιστασθε, απο πρωτης ημερας αφ' ης επεβην εις την Ασιαν, πως μεθ' υμων τον παντα χρονον εγενομην, δουλευων τω *ΚΩ* μετα πασης ταπεινοφροσυνης και δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των Ιουδαιων, ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ' οικους, διαμαρτυρομενος Ιουδαιοις τε και Ελλησιν την εις *ΘΝ* μετανοιαν και πιστιν εις τον *ΚΝ* ημων *ΙΝ*. Και νυν ιδου δεδεμενος εγω τω *ΙΝΙ* πορευομαι εις Ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδως, πλην οτι το *ΙΝΑ* το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι λεγον οτι δεσμα και θλιψεις με μενουσιν. αλλ' ουδενος λογου ποιουμαι την ψυχην τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου και την διακονιαν ην ελαβον παρα του *ΚΥ* *ΙΥ*, διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του *ΘΥ*. Και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν. διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος ειμι απο του αιματος παντων· ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι πασαν την βουλην του *ΘΥ* υμιν. προσεχετε εαυτοις και παντι τω ποιμνιω, εν ω υμας το *ΙΝΑ* το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του *ΘΥ*, ην περιεποιησατο δια του αιματος του ιδιου. εγω οίδα οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου, και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων. διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον. Και τα νυν παρατιθεμαι υμας τω *ΘΩ* και τω λογω της χαριτος αυτου, τω δυναμενω οικοδομησαι και δουναι την κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν. αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα· αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρεαις μου και τοις ουσιν μετ' εμου υπηρετησαν

17 - 34

34 (cont)
- 38

αι χειρες αυται. παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων, μνημονευειν τε των λογων του *ΚΥ ΙΥ* οτι αυτος ειπεν· μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν. Και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηξατο. ικανος δε κλαυθμος εγενετο παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του Παυλου κατεφιλον αυτον, οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει, οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν. προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον.

Κεφαலைο 21

1 - 6

Ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ' αυτων, ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την Κω, τη δε εξης εις την Ροδον κακειθεν εις Παταρα, και ευροντες πλοιον διαπερων εις Φοινικην επιβαντες ανηχθημεν. αναφαναντες δε την Κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις Συριαν και κατηλθομεν εις Τυρον· εκεισε γαρ το πλοιον ην αποφορτιζομενον τον γομον. ανευροντες δε τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα, οιτινες τω Παυλω ελεγον δια του *ΠΝΣ* μη επιβαινειν εις Ιεροσολυμα. οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας, εξελθοντες εμπορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξι και τεκνοις εως εξω της πολεως, και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι απησπασαμεθα αλληλους και ανεβημεν εις το πλοιον, εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια.

7 - 14

Ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο Τυρου κατηνησαμεν εις Πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ' αυτοις. τη δε επαυριον εξελθοντες ηλθομεν εις Καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον Φιλιππου του ευαγγελιστου, οντος εκ των επτα, εμειναμεν παρ' αυτω. τουτω δε ησαν θυγατερες τεσσαρες παρθενοι προφητευουσαι. Επιμενοντων δε ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της Ιουδαιας προφητης ονοματι Αγαβος, και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του Παυλου, δησας εαυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν· ταδε λεγει το *ΠΝΑ* το αγιον· τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη, ουτως δησουσιν εν Ιερουσαλημ οι Ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων. ως δε ηκουσαμεν ταυτα, παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις Ιερουσαλημ. τοτε απεκριθη ο Παυλος· τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν; εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις Ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του *ΚΥ ΙΥ*. μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες· του *ΚΥ* το θελημα γινεσθω.

15 - 30

Μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις Ιεροσολυμα· συνηλθον δε και των μαθητων απο Καισαρειας συν ημιν, αγωντες παρ' ω ξενισθωμεν Μναςωνι τινη Κυπριω, αρχαιω μαθητη. Γενομενων δε ημων εις Ιεροσολυμα ασμενωσ απεδεξαντο ημας οι αδελφοι. Τη δε επιουση εισηει ο Παυλος συν ημιν προς Ιακωβον, παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι. και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ' εν εκαστον, ων εποιησεν ο *ΘΣ* εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου. Οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον *ΘΝ* ειπον τε αυτω· θεωρεις, αδελφε, ποσαι μυριαδες εισιν εν τοις Ιουδαιοις των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν· κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεις απο Μουσεως τους κατα τα εθνη παντας Ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν. τι ουν εστιν; παντως ακουσονται οτι εληλυθας. τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν· εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ' εαυτων. τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ' αυτοις ινα ξυρησονται την κεφαλην, και γνωσονται παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος φυλασσω τον νομον. περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και αιμα και πνικτον και πορνειαν. Τοτε ο Παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις, εισηει εις το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα. Ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι, οι απο της Ασιας Ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον επ' αυτον τας χειρας κραζοντες· ανδρες Ισραηλιται, βοηθειτε· ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχη διδασκων, ετι τε και Ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον. ησαν γαρ προεωρακοτες Τροφιμον τον Εφεσιον εν τη πολει συν αυτω, ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο Παυλος. εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου, και

30 (cont)
- 36

επιλαβομενοι του Παυλου ειλον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι. Ζητουντων τε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγχυννεται Ιερουσαλημ. ος εξ αυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας κατεδραμεν επ' αυτους, οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον Παυλον. τοτε εγγισας ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσι δυσι, και επυνθανετο τις ειη και τι εστιν πεποιηκως. αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν εν τω οχλω. μη δυναμενου δε αυτου γνωναι το ασφαλες δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην. οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους, συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου, ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζοντες· αιρε αυτον.

37 - 40

Μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο Παυλος λεγει τω χιλιαρχω· ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε; ο δε εφη· Ελληνιστι γινωσκεις; ουκ αρα συ ει ο Αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακιςχιλιους ανδρας των σικαριων; ειπεν δε ο Παυλος· εγω ανθρωπος μεν ειμι Ιουδαιος, Ταρσευς της Κιλικιας, ουκ ασημου πολεως πολιτης· δεομαι δε σου, επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον. επιτρεψαντος δε αυτου ο Παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω. πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη Εβραιδι διαλεκτω λεγων·

Κεφαλαιο 22

• Ανδρες αδελφοι και πατερες, ακουσατε μου της προς υμας νυνη απολογιας, ακουσαντες δε οτι τη Εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις, μαλλον παρεσχον ησυχιαν. και φησιν· εγω ειμι ανηρ Ιουδαιος, γεγεννημενος εν Ταρσω της Κιλικιας, ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη, παρα τους ποδας Γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου, ζηλωτης υπαρχων του ΘΥ καθως παντες υμεις εστε σημερον· ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας, ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον, παρ' ων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις Δαμασκον επορευομην, αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις Ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν. Εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη Δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιστραψαι φως ικανον περι εμε, επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι· Σαουλ Σαουλ, τι με διωκεις; εγω δε απεκριθην· τις ει, ΚΕ; ειπεν τε προς με· εγω ειμι ΙΣ ο Ναζωραιος, ον συ διωκεις. οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι. ειπον δε· τι ποιησω, ΚΕ; ο δε ΚΣ ειπεν προς με· αναστας πορευου εις Δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι. ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου, χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις Δαμασκον. Ανανιας δε τις, ανηρ ευλαβης κατα τον νομον, μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων Ιουδαιων, ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι· Σαουλ αδελφε, αναβλεψον. καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον. ο δε ειπεν· ο ΘΣ των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου, οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας. και νυν τι μελλεις; αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου. Εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις Ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει και ιδειν αυτον λεγοντα μοι· σπευσσον και εξελθε εν ταχει εξ Ιερουσαλημ, διοτι ου παραδεξονται σου μαρτυριαν περι εμου. καγω ειπον· ΚΕ, αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε, και οτε εξεχυννετο το αιμα Στεφανου του μαρτυρος σου, και αυτος ημην εφεστως και συνευδοκων και φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον. και ειπεν προς με· πορευου, οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε.

1 - 21

22 - 27

Ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες· αιρε απο της γης τον τοιουτον, ου γαρ καθηκεν αυτον ζην. κραυγαζοντων τε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα, εκελευσεν ο χιλιαρχος εισαγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην, ειπας μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι' ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω. ως δε προτειναν αυτον τοις ιμασιν, ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο Παυλος· ει ανθρωπον Ρωμαιο και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξιν; ακουσας δε ο εκατονταρχης προσελθων τω χιλιαρχω απηγγειλεν λεγων· τι μελλεις ποιειν; ο γαρ ανθρωπος ουτος Ρωμαιοσ εστιν. προσελθων δε ο

27 (cont)
- 29 χιλιάρχος ειπεν αυτω· λεγε μοι, συ Ρωμιος ει; ο δε εφη· ναι. απεκριθη δε ο χιλιάρχος· εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην. ο δε Παυλος εφη· εγω δε και γεγεννημαι. ευθεως ουν απεστησαν απ' αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν, και ο χιλιάρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι Ρωμιος εστιν και οτι αυτον ην δεδεκως.

30
Κεφαலைο 23
1 - 10 Τη δε επαυριον βουλομενος γνωνα το ασφαλές, το τι κατηγορειται υπο των Ιουδαιων, ελυσεν αυτον και εκελευσεν συνελθειν τους αρχιερεις και παν το συνεδριον, και καταγαγων τον Παυλον εστησεν εις αυτους. • Ατενισας δε ο Παυλος τω συνεδριω ειπεν· ανδρες αδελφοι, εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω ΘΩ αχρι ταυτης της ημερας. ο δε αρχιερευς Ανανιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα. τοτε ο Παυλος προς αυτον ειπεν· τυπτειν σε μελλει ο ΘΣ, τοιχε κεκονιαμενε· και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελευεις με τυπτεσθαι; οι δε παρεστωτες ειπαν· τον αρχιερεα του ΘΥ λοιδορεις; εφη τε ο Παυλος· ουκ ηδειν, αδελφοι, οτι εστιν αρχιερευς· γεγραπται γαρ οτι **αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως**. Γνους δε ο Παυλος οτι το εν μερος εστιν Σαδδουκαιων το δε ετερον Φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω· ανδρες αδελφοι, εγω Φαρισαιος ειμι, υιος Φαρισαιων, περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι. τουτο δε αυτου ειποντος εγενετο στασις των Φαρισαιων και Σαδδουκαιων και εσχισθη το πληθος. Σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασις μητε αγγελον μητε ΠΝΑ, Φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα. εγενετο δε κραυγη μεγαλη, και ανασταντες τινες των γραμματεων του μερους των Φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες· ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω· ει δε ΠΝΑ ελαλησεν αυτω η αγγελος; Πολλης δε γινομενης στασεως φοβηθεις ο χιλιάρχος μη διασπασθη ο Παυλος υπ' αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην.

11 - 22 Τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο ΚΣ ειπεν· θαρσει· ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις Ιερουσαλημ, ουτω σε δει και εις Ρωμην μαρτυρησαι. Γενομενης δε ημερας βοηθειαν συστραφεντες ινες των ιουδαιων αναθεματισαν εαυτους λεγοντες μη φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν τον Παυλον. ησαν δε πλειους τεσσερακοντα οι αναθεματισαντες εαυτους, οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπαν· αναθεματι ανεθετισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι το συνολον εως ουτου αποκτεινωμεν τον Παυλον. νυν ουν παρακαλουμεν υμας ποιησατε ημιν τουτο συναγαγοντες το συνεδριον εμφανισατε τω χιλιαρχω οπως καταγαγη αυτον εις υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου· ημεις δε προ του εγγισαι υμιν αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον εαν δεη και αποθανειν. Ακουσας δε νεανιας τις ΥΣ αδελφης Παυλου την ενεδραν, παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω Παυλω. προσκαλεσαμενος δε ο Παυλος ενα των εκατονταρχων εφη· τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον, εχει γαρ απαγγειλαι τι αυτω. ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν· ο δεσμιος Παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανισκον αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι. επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιάρχος και αναχωρησας κατ' ιδιαν επυνθανετο, τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι; ειπεν δε οτι οι Ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον τον Παυλον καταγαγης εις το συνεδριον ως μελλον τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου. συ ουν μη πεισθης αυτοις· ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσερακοντα, οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον, και νυν εισιν ετοιμοι προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν. ο μεν ουν χιλιάρχος απελυσε τον νεανισκον παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς με.

23 - 25 Και προσκαλεσαμενος δυο τινας των εκατονταρχων ειπεν· ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους, οπως πορευθωσιν εως Καισαρειας, και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος, κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον Παυλον διασωσωσι προς Φηλικα τον ηγεμονα, εφοβηθη γαρ μηποτε εξαρπασαντες αυτον οι ιουδαιοι αποκτεινωσιν και αυτος μεταξυ εγκλημα εχη ως ειληφως αργυρια, γραψας δε αυτοις επιστολην εν η εγαγραπτο·

26 - 30 Κλαυδιος Λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι Φηλικι χαιρειν. Τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα υπο των Ιουδαιων και μελλοντα αναρεισθαι υπ' αυτων επιστας συν τω στρατευματι ερυσαμην κραζοντα και λεγοντα ειναι Ρωμαιον. βουλομενος τε επιγνωναι την αιτιαν ην ενεκαλουν αυτω, καταγαγον εις το συνεδριον, ουδεν πλειον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων, μηδεν δε αξιον θανατου η δεσμων εχοντα εγκλημα. μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα εσεσθαι εξ αυτων επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν αυτους επι σου. ερωσω.

31 - 35 Οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον Παυλον ηγαγον δια νυκτος εις την Αντιπατριδα, τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην· οιτινες εισελθοντες εις την Καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον Παυλον αυτω. αναγνους δε και επερωτησας εκ ποιας επαρχειας εστιν, και πυθομενος οτι απο Κιλικιας, διακουσομαι σου, εφη, οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται· κελευσας

Κεφαλαιο 24

1 - 9 εν τω πραιτωριω του Ηρωδου φυλασσεσθαι αυτον. • Μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς Ανανιας μετα πρεσβυτερων τινων και ρητορος Τερτυλλου τινος, οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του Παυλου. κληθεντος δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο Τερτυλλος λεγων· πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και διορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας, παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα, κρατιστε Φηλιξ, μετα πασης ευχαριστιας. ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω, παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομως τη ση επιεικεια. ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασεις πασιν τοις Ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των Ναζωραιων αιρεσεως, ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν, παρ' ου δυναση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου. συνεπεθεντο δε και οι Ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν.

10 - 21 Απεκριθη τε ο Παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν· εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμως τα περι εμαυτου απολογουμαι, δυναμενου σου επιγνωναι οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι δωδεκα αφ' ης ανεβην προσκυνησων εις Ιερουσαλημ. και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επιστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν, ουδε παραστησαι δυνανται σοι περι ων νυνη κατηγορουσιν μου. ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν, ουτως λατρευω τω πατρω *ΘΩ* πιστευων πασι τοις κατα τον νομον και τοις εν τοις προφηταις γεγραμμενοις, ελπιδα εχων εις τον *ΘΝ* ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται, αναστασιν μελλειν εσεσθαι δικαιων τε και αδικων. εν τουτω και αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον *ΘΝ* και τους ανθρωπους δια παντος. δι' ετων δε πλειονων ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου παρεγενομην και προσφορας, εν αις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου, τινες δε απο της Ασιας Ιουδαιοι, ους εδει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε. η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου, η περι μιας ταυτης φωνης ης εκεκραξα εν αυτοις εστως οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον εφ' υμων.

22 - 27 Ανεβαλετο δε αυτους ο Φηλιξ, ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπας· οταν Λυσιας ο χλιαρχος καταβη, διαγνωσομαι τα καθ' υμας· διαταξαμενος τω εκατονταρχη τηρεισθαι αυτον εχειν τε ανεσιν και μηδεν κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν αυτω. Μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο Φηλιξ συν Δρουσιλλη τη γυναικι αυτου ουση Ιουδαια μετεπεμψατο τον Παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις *ΧΝ ΙΝ* πιστεως. διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος, εμφοβος γενομενος ο Φηλιξ απεκριθη· το νυν εχον πορευου, καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε, αμα και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του Παυλου· διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω. Διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο Φηλιξ Πορκιον Φηστον, θελων τε χαριτα καταθεσθαι τοις Ιουδαιοις ο Φηλιξ κατελιπε τον Παυλον δεδεμενον.

Κεφαλαιο 25

1 - 2 Φηστος ουν επιβας τη επαρχεια μετα τρεις ημερας ανεβη εις Ιεροσολυμα απο Καισαρειας, ενεφανισαν τε αυτω οι αρχιερεις και οι πρωτοι των Ιουδαιων κατα του

2 (cont)
- 12

Παυλου και παρεκαλουν αυτον αιτουμενοι χαριν κατ' αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις Ιερουσαλημ, ενεδραν ποιουντες ανελευν αυτον κατα την οδον. ο μεν ουν Φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον Παυλον εις Καισαρειαν, εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι· οι ουν εν υμιν, φησιν, δυνατοι συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι αποπον κατηγορειωσαν αυτου. Διατριψας δε εν αυτοις ημερας ου πλειους οκτω η δεκα, καταβας εις Καισαρειαν, τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον Παυλον αχθηναι. παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν αυτον οι απο Ιεροσολυμων καταβεβηκοτες Ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα καταφεροντες α ουκ ισχυον αποδειξαι, του Παυλου απολογουμενου οτι ουτε εις τον νομον των Ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις Καισαρα τι ημαρτον. Ο Φηστος δε θελων τοις Ιουδαιοις χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω Παυλω ειπεν· θελεις εις Ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κριθηναι επ' εμου; ειπεν δε ο Παυλος· επι του βηματος Καισαρος εστως ειμι, ου με δει κρινεσθαι. Ιουδαιους ουδεν ηδικησα ως και συ καλλιον επιγινωσκεις. ει μεν ουν αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι, ου παραιτουμαι το αποθανειν· ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου, ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι· Καισαρα επικαλουμαι. τοτε ο Φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη· Καισαρα επικεκλησαι, επι Καισαρα πορευση.

13 - 22

Ημερων δε διαγενομενων τινων Αγριππας ο βασιλευς και Βερνικη κατηντησαν εις Καισαρειαν ασπασαμενοι τον Φηστον. ως δε πλειους ημερας διετριβον εκει, ο Φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον Παυλον λεγων· ανηρ τις εστιν καταλειμμενος υπο Φηλικος δεσμιος, περι ου γενομενου μου εις Ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των Ιουδαιων αιτουμενοι κατ' αυτου καταδικην. προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος Ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος. συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα· περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον ων εγω υπενοουν πονηρων, ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ΙΥ τεθνηκοτος ον εφασκεν ο Παυλος ζην. απορουμενος δε εγω την περι τουτων ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις Ιεροσολυμα κακει κρινεσθαι περι τουτων. του δε Παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του Σεβαστου διαγνωσιν, εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου αναπεμψω αυτον προς Καισαρα. Αγριππας δε προς τον Φηστον· εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι. αυριον, φησιν, ακουση αυτου.

23 - 27

Τη ουν επαυριον ελθοντος του Αγριππα και της Βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε χλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ' εξοχην της πολεως και κελευσαντος του Φηστου ηχθη ο Παυλος. και φησιν ο Φηστος· Αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες, θεωρειτε τουτον περι ου απαν το πληθος των Ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε Ιεροσολυμοις και ενθαδε βοωντες μη δειν αυτον ζην μηκετι. εγω δε κατελαβομην μηδεν αξιον αυτον θανατου πεπραχεναι, αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον Σεβαστον εκρινα πεμπειν. περι ου ασφαλεις τι γραψαι τω ΚΩ ουκ εχω, διο προηγαγον αυτον εφ' υμων και μαλιστα επι σου, βασιλευ Αγριππα, οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψω· αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ' αυτου αιτιας σημαναι. • Αγριππας δε προς τον Παυλον εφη· επιτρεπεται σοι περι σεαυτου λεγειν. τοτε ο Παυλος εκτεινας την χειρα απελογειτο· Περι παντων ων εγκαλουμαι υπο Ιουδαιων, βασιλευ Αγριππα, ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων σημερον απολογεισθαι μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα Ιουδαιους εθων τε και ζητηματων, διο δεομαι μακροθυμω ακουσαι μου. Την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ' αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν τε Ιεροσολυμοις ισασι παντες οι Ιουδαιοι προγινωσκοντες με ανωθεν, εαν θελωσι μαρτυρειν, οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εξησα Φαρισαιοις. και νυν επ' ελπιδι της εις τους πατερας ημων επαγγελιας γενομενης υπο του ΘΥ εστηκα κρινομενος, εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιδι καταντησαι, περι ης εγκαλουμαι υπο Ιουδαιων, ει ο ΘΣ νεκρους εγειρει; Εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ΙΗΥ του Ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι, ο και εποιησα εν Ιεροσολυμοις, και πολλους τε των αγιων εγω

Κεφαலைο 26

1 - 10

εν φυλακαίς κατεκλείσα την παρα των αρχιερεων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον. και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις. Εν οίς πορευομενος εις την Δαμασκον μετ' εξουσιας και επιτροπης της των αρχιερεων ημερας μεσης κατα την οδον ειδον, βασιλευ, ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους. παντων τε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη Εβραιδι διαλεκτω· Σαουλ Σαουλ, τι με διωκεις; σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν. εγω δε ειπα· τις ει, ΚΕ; ο δε ΚΣ ειπεν· εγω ειμι ΙΗΣ ον συ διωκεις. αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου· εις τουτο γαρ ωφθην σοι, προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες ων τε οφθησομαι σοι, εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ των εθνων εις ους εγω αποστελλω σε ανοιξα οφθαλμους αυτων, του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον ΘΝ, του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε. Οθεν, βασιλευ Αγριππα, ουκ εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια αλλα τοις εν Δαμασκω πρωτον τε και Ιεροσολυμοις, και τη Ιουδαια και τοις εθνεσιν εκηρυξα μετανοειν και επιστρεφειν επι τον ΘΝ, αξια της μετανοιας εργα πρρασποντας. ενεκα τουτων με Ιουδαιοι συλλαβομενοι οντα εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι. επικουριας ουν τυχων της απο του ΘΥ αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και Μωυσης, ει παθητος ο ΧΣ, ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε λαω και τοις εθνεσιν. Ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο Φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν· μαινη, Παυλε· τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει. ο δε Παυλος· ου μαινομαι, φησιν, κρατιστε Φηστε, αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι. επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω, λανθανειν γαρ αυτον τουτων ου πειθομαι ουθεν· ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο. πιστευεις, βασιλευ Αγριππα, τοις προφηταις; οίδα οτι πιστευεις. ο δε Αγριππας προς τον Παυλον· εν ολιγω με πειθεις ΧΡΑΝΘΟΝ ποιησαι. ο δε Παυλος· ευξαιμην αν τω ΘΩ και εν ολιγω και εν μεγαλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος και εγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων.

10 (cont)
- 29

30 - 32

Κεφαλαιο 27

Ανεστη τε ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε Βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις, και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου η δεσμων αξιον πρασσει ο ανθρωπος ουτος. Αγριππας δε τω Φηστω εφη· απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο Καισαρα. • Ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την Ιταλιαν, παρεδιδουν τον τε Παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι Ιουλιω σπειρης Σεβαστης. επιβαντες δε πλοιω Αδραμυττηνω μελλοντι πλειν εις τους κατα την Ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν Αρισταρχου Μακεδονος Θεσσαλονικεως. τη τε ετερα κατηχθημεν εις Σιδωνα, φιλανθρωπως τε ο Ιουλιος τω Παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς τους φιλους πορευθεντι επιμελειας τυχειν. κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την Κυπρον δια το τους ανεμους εινα εναντιους, το τε πελαγος το κατα την Κιλικιαν και Παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις Μυρα της Λυκιας. Κακει ευρων ο εκατονταρχης πλοιον Αλεξανδρινον πλεον εις την Ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο. εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλοουντες και μολις γενομενοι κατα την Κνιδον, μη προσεωντος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την Κρητην κατα Σαλμωνην, μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον Καλους λιμενας ω εγγυς πολις ην Λασαια. Ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο Παυλος λεγων αυτοις· ανδρες, θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν. ο δε εκατονταρχης τω κυβερνητη και τω ναυκληρω μαλλον επειθετο η τοις υπο Παυλου λεγομενοις. ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες εθεντο βουλην αναχθηναι εκειθεν, ει πως δυναιντο καταντησαντες εις Φοινικα παραχειμασαι λιμενα της Κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον. Υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι, αραντες ασσον παρελεγοντο την Κρητην. μετ' ου πολυ δε εβαλεν κατ' αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευρακυλων· συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου

1 -15

15 (cont)
- 20

αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα. νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον Κανδα ισχυσαμεν μολις περικρατεις γενεσθαι της σκαφης, ην αραντες βοηθειαις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον, φοβουμενοι τε μη εις την Συρτιν εκπεσωσιν, χαλασαντες το σκευος, ουτως εφεροντο. σφοδρως δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην εποιουντο και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν. μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ημερας, χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου, λοιπον περιηρειτο ελπις πασα του σωζεσθαι ημας.

21 - 26

Πολλης τε ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο Παυλος εν μεσω αυτων ειπεν· εδει μεν, ω ανδρες, πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της Κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν. και τα νυν παραινω υμας ευθυμειν· αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου. παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι του ΘΥ, ου ειμι εγω ω και λατρευω, αγγελος λεγων· μη φοβου, Παυλε, Καισαρι σε δει παραστηναι, και ιδου κεχαρισται σοι ο ΘΣ παντας τους πλεοντας μετα σου. διο ευθυμειτε, ανδρες· πιστευω γαρ τω ΘΩ οτι ουτως εσται καθ' ον τροπον λελαληται μοι. εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν.

27 - 38

Ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω Αδρια, κατα μεσον της νυκτος υπενουον οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν. και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι, βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε· φοβουμενοι τε μη που κατα τραχεις τοπους εκπεσωμεν, εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι. Των δε ναυτων ζητουτων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρης αγκυρας μελλοντων εκτεινειν, ειπεν ο Παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις· εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω, υμεις σωθηναι ου δυνασθε. τοτε απεκοψαν οι στρατιωται τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν. Αχρι δε ου ημερα ημελλεν γινεσθαι, παρεκαλει ο Παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων· τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηθεν προσλαβομενοι. διο παρακαλω υμας μεταλαβειν τροφης· τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει, ουδενος γαρ υμων θριξ απο της κεφαλης απολειται. ειπας δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω ΘΩ ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθειν. ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης. ημεθα δε αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω διακοσαι εβδομηκοντα εξ. κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν.

39 - 44

Οτε δε ημερα εγενετο, την γην ουκ επεγινωσκον, κολπον δε τινα κατενουον εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευοντο ει δυναιντο εξωσαι το πλοιον. και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν, αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμωνα τη πνευση κατειχον εις τον αιγιαλον. περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασφαλευτος, η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας [των κυματων]. Των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν, μη τις εκκολυμβησας διαφυγη. ο δε εκατονταρχης βουλομενος διασωσαι τον Παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος, εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν, ους δε επι τινων των απο του πλοιου. και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην.

Κεφαλαιο 28

1 - 7

Και διασωθεντες τοτε επεγνωμεν οτι Μελιτη η νησος καλειται. οι τε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν, αψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον νετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος. Συστρεψαντος δε του Παυλου φρυγανων τι πληθος και επιθεντος επι την πυραν, εχιδνα απο της θερμης εξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου. ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου, προς αλληλους ελεγον· παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν. ο μεν ουν αποτιναζας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον, οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον. επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουτων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλομενοι ελεγον αυτον ειναι ΘΝ. Εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι Ποπλιω, ος αναδεξαμενος

7 (cont)
- 10

ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν. εγενετο δε τον πατερα του Ποπλιου πυρετοις και δυσεντεριω συνεχομενον κατακεισθαι, προς ον ο Παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον. τουτου δε γενομενου και οι λοιποι οι εν τη νησω εχοντες ασθειας προσηρχοντο και εθεραπευοντο, οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς τας χρειας.

11 - 25

Μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω, Αλεξανδρινω, παρασημω Διοσκουροις, και καταχθεντες εις Συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις, οθεν περιελοντες κατηντησαμεν εις Ρηγιον. και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεριοι ηλθομεν εις Ποτιολους, ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν παρ' αυτοις επιμειναι ημερας επτα· και ουτως εις την Ρωμην ηλθαμεν. κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων ηλθαν εις απαντησιν ημιν αχρι Αππιου φορου και Τριων ταβερνων, ους ιδων ο Παυλος ευχαριστησας τω ΘΩ ελαβε θαρσος. Οτε δε εισηλθομεν εις Ρωμην, επετραπη τω Παυλω μενειν καθ' εαυτον συν τω φυλασσαντι αυτον στρατιωτη. Εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον τους οντας των Ιουδαιων πρωτους· συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους· εγω, ανδρες αδελφοι, ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσι τοις πατρωις δεσμιος εξ Ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των Ρωμαιοιων, οτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι. αντιλεγοντων δε των Ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι Καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν. δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι, ενεκεν γαρ της ελπιδος του Ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι. οι δε προς αυτον ειπαν· ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της Ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον. αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις, περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον ημιν εστιν οτι πανταχου αντιλεγεται. Ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του ΘΥ, πειθων τε αυτους περι του ΙΥ απο τε του νομου Μωυσεως και των προφητων, απο πρωϊ εως εσπερας, και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις, οι δε ηπιστουν· ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του Παυλου ρημα εν, οτι καλως το ΠΝΑ το αγιον ελαλησεν δια Ησαιου του προφητου προς τους πατερας υμων λεγων·

26 - 27

*πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον·
ακοη ακουσετε και ου μη συνητε
και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε·
επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου
και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν
και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν·
μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις
και τοις ωσιν ακουσωσιν
και τη καρδια συνωσιν
και επιστρεψωσιν, και ιασομαι αυτους.*

28

γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη τουτο το σωτηριον του ΘΥ· αυτοι και ακουσονται.

30 - 31

Ενεμεινεν δε διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον, κηρυσσων την βασιλειαν του ΘΥ και διδασκων τα περι του ΚΥ ΙΥ ΧΥ μετα πασης παρηρησιας ακωλυτως.

Acts: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation